

Třetí pečeť

Jeffersonville, Indiana, USA
20. březen, 1963

1 Dobrý večer, přátelé. Nyní na chvíli povstaňme k modlitbě a skloňme naše hlavy.

Náš nebeský Otče, když posloucháme tu nádhernou píseň, zamýšlíme se nad tím, Pane, že jsi blízko; a modlíme se, abys nás v tento večer přijal, Pane, jako své děti — odpusť nám všechny naše hříchy a provinění, a dej nám své požehnání, neboť jsme nuzní lidé.

A v této veliké hodině, ve které se teď nacházíme... a pozorujeme jak každým rokem se na tomto světě víc a víc stmívá. A příchod Páně se rozjasňuje víc a víc, zatímco On zjevuje sám Sebe ve svém Slově, a ve svém projevu. Přišli jsme znovu v tento večer, Pane, abychom se pokusili zahájit to shromáždění, a chceme tě poprosit, abys nám otevřel, Pane, třetí pečeť této knihy, aby nám mohla být oznámena, a my, abychom se dozvěděli, co máme dělat, a jak žít, a jak být lepšími křesťany.

2 Prosím, Bože, abys učinil, že každý, který není křesťanem, který se v tento večer nachází zde, aby si uvědomil, jak velice potřebuje Tebe. Dej to. A prosím, nebeský Otče, aby si každý znovuzrozený křesťan uvědomil, že musí žít blíž *Tebe*, než to bylo v minulosti, abychom byli všichni nalezeni v jednotě křesťanské lásky a víry.

Dej, aby každá nemocná osoba z našeho středu byla v tento večer uzdravena, Pane. Oni si uvědomují, že potřebují Tebe. A prosím, Otče, abys požehnal všemu, co bylo vykonáno a řečeno ke Tvé cti a slávě. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

3 Tak jsme se v tento večer znovu shromáždili, v tento středeční večer tohoto týdne, a dnešního večera důvěřujeme Pánu, že na nás vyleje veliké požehnání, na své Slovo. A dnes jsem jako obvykle studoval a chtěl jsem uvažovat o věcech, které by bylo třeba říct, a jak je vyjádřit, a dál jsem spoléhal na Pána, aby mi poskytl výklad, a význam toho psaného Slova. A jsem mu vděčen za to, co pro nás udělal během tohoto týdne, který jsme... otevřením těchto pečetí.

4 A já...

Snad by bylo vhodné, aby v neděli ráno... víte, častokrát... nechceme být špatně pochopeni, ale víte, tak se to stává. A tak možná v neděli ráno, všichni, kteří mají ohledně toho nějaké otázky, ať je napíší a položí v sobotu večer zde na pult, abych se mohl podívat, oč se jedná, a pak v neděli ráno bude-li vůle Páně, bych se pokusil na ně odpovědět. Myslím si, že to bylo lepší než to, co jsme měli v plánu, protože někdy může dojít k nepochopení, víte; a tímto bych... bude lepší, když to dostanu rovnou, víte. Bude to tak, jak to má být.

Protože někdy...

5 dnes někdo telefonoval a řekl, že... telefonoval, a chtěl se dozvědět, jestli to je pravda, že když přijde vytržení, že to bude pouze jeden z Jeffersonville, a jeden z New Yorku, a ti zbývající budou ze zámoří. A tak jsem... vidíte, to je prostě nedorozumění.

Pak rovněž někdo řekl, že v sobotu večer, jestliže nám Pán dá tu poslední pečeť, pak, že zde bude Ježíš v neděli ráno. A tak to je... vidíte, nevíte... tak to není. My to nevíme. Jestliže vám někdo řekne, že ví, kdy On přijde, vězte, především, že on je na omylu, protože to neví nikdo. Ale my chceme dnes žít tak, jako by to mělo být v tuto chvíli.

6 Chci, abyste teď na chvíli změnili své myšlení, buďte připraveni. Věřím, že Ježíš přijde za méně než tři minuty od této chvíle — podle svého času. Víte, jak dlouho to potrvá? Asi třicet pět let. Vidíte, pro Něj je tisíc let pouze jako jeden den, vidíte. A tak když slyšíte... Apoštol v minulosti řekl: „Čas je blízko.“ Už tehdy: „Čas je blízko.“ Ten apoštol to řekl ve zjevení. Víte, jak dlouho to bylo? U Boha to bylo včera — to ještě nejsou ani dva dny. A tak vidíte, jestliže to jsou tři minuty, méně než tři minuty, do jeho příchodu (vidíte, to bude pro nás kolem třiceti let nebo něco takového), podívejte, co jsou pro Něj tři minuty. On už povstává, aby přišel! A tak my...

7 Časem když si zde čtete, On promlouvá v termínech Slova, nikoliv v našich termínech. Tedy, kdybych věděl, že On přijde zítra v noci, stejně tak bych zítra studoval a prosil Ho, aby mi dal poselství pro čtvrtou pečeť, a stejně tak bych sem přišel, a kázal. Vidíte? Chci každý den dělat to, co bych chtěl dělat, když On přijde. A neznám žádné lepší místo k uchvácení, než na svém stanovišti — na svém stanovišti při svých povinnostech. A tak pokračujeme, až dokud On nepřijde.

Časem když si prostě čtete... Nuže, buďte opravdu opatrní. A když čtete... Vezměte si pásky a poslouchajte je velice pozorně, protože to budete mít na páskách, oni to totiž nahráli na pásky a jsou opravdu dobré, a jasné. Tam to bude pro vás zřetelnější.

8 Doufám, že dnes večer si všichni zajisté zamilovali Krista a všichni Jej milují. Něco vám řeknu... někdy to mate lidi. Časem někdo přijde a neslyšel první část bohoslužby, vidíte. Oni potom přijdou a slyší, jak se

něco předkládá, jak se něco zdůrazňuje. A oni vezmou to, co bylo řečeno, ale postrádají tu první část. A pak z toho mají zmatek. Potom si myslí, že něco bylo řečeno jinak, ale není tomu tak.

A tak jestli máte otázku, které nerozumíte, jen ji napište na kousek papíru, položte ji kdykoliv zde, počínaje dneškem do soboty večer, a já se v neděli ráno pokusím... Pokud to bude, tak říkajíc, malá záhada — „dobrá, jsem zvědav, co to zde znamená; nepochopil jsem to.“ Víte co tím míním. Pokusím se na to v neděli ráno zodpovědět, bude-li vůle Páně.

9 Nuže, dnes večer budeme znovu číst z toho požehnaného Slova ze 6. kapitoly a dnes večer začneme číst třetí pečeť. A to je v 5. verši, 5. a 6. verš. A zítra večer ukončíme ty čtyři jezdce: toho bílého koně a rudého koně, černého koně a bledého koně. A chci říci jenom to, že pokaždé, včetně dnešního rána kolem...

Vstal jsem velice, velice brzy, a šel se modlit, dříve než se věci dají do pohybu a pokračoval jsem v modlitbě v průběhu dne.

10 Ale dnes ráno přišel Duch Svatý na místo, kde jsem byl brzy. A tak jsem naprosto zřetelně uviděl otevření této další pečeti, úplně přesně. Nuže, On mě slyší, vím to jistě, a jsem za to vděčný. Teď si zapamatujte, něco se děje a doufám, že tomu porozumíte. Vidíte? Něco je v pohybu a já bych chtěl tento sbor jednou vyzkoušet a přesvědčit se, zda oni mohou zachytit něco, dříve než se to opravdu stane. Jen si zapamatujte, zapamatujte si, co jsem vám řekl, a ať nám Pán pomůže.

11 Nyní v 5. verši:

A když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: Pojd'... dívej se. A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy.

A zprostředka těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: Míra pšenice za denár a tři míry ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškod!

12 Nuže, osvětleme si teď trochu ty pečeť, které jsme už probrali, protože tak jako ve věkách církve se snažíme osvětlit, jak to do sebe zapadá. Tak jsou tyto věky ukázány v Písmu — jeden přesahuje přes druhý — právě takto — jako lezení po žebříku nebo spíše stoupání nahoru po schodišti, někdo běží dolů a ten druhý se vrací zpět, jako když jdete po schodišti.

13 Nyní, tato zapečetěná... to je zapečetěná kniha vykoupení. Všichni tomu rozumí? A tato kniha je zapečetěna sedmi pečetěmi. Je to sedminásobně zapečetěná kniha. Nuže, vzpomínám si, jak jsem vám to zobrazil a vzali jsme to z Jeremiáše a odjinud. Nyní oni... když oni měli... Oni to napsali na kousek skriptu nebo spíše papíru, ale to bylo skryto — a oni to takto svinuli. Nuže, to... a na konci to bylo takto ponecháno. To naznačovalo co tam je. A ten další je uspořádán stejně, je stejně tak svinutý — svinutý, takto. A znovu na konci je takto odtržen a je ponechán další. Dobrá, to byla ta sedminásobně zapečetěná kniha.

14 Nuže, takové knihy jaké máme teď, tehdy neměli. Knihy v dávných dobách, to byly svitky. Ony byly svinuty. A když se chtěli dostat k věci nebo něco jako... Jestliže Bible je svinuta, jestliže si chcete přečíst z knihy Izaiáše, odchýlíte to zde a takto to rozvinete, a můžete číst. A to je sedminásobně zapečetěná kniha vykoupení.

Nyní shledáváme, že Beránek předstupuje, bere tu knihu z ruky sedícího na trůnu a láme pečeť, uvolňuje ty pečeť pro lidi. Sedí tam čtyři bytosti, které jsme probírali ve věcích církve (tytéž čtyři bytosti — nacházíme je napříč celým Písmem), a právě ony oznamují zlomení těch jednotlivých pečetí. Nuže... a vidíme, že to je kniha vykoupení.

15 Pak jsme se vrátili a vzali příbuzného vykupitele, vzali jsme Jež, abychom se dozvěděli jaké je Jeho dílo. A nyní, po celá ta léta, konal Kristus dílo příbuzného vykupitele. Necht' všichni, kteří tomu rozumí, řeknou: „Amen.“ On konal dílo příbuzného vykupitele, ale přijde doba, kdy Jeho dílo vykoupení bude hotovo, On pak opustí Boží trůn, kde teď sedí. Ale to není Jeho trůn. „Kdo zvítězí, tomu dám sedět se Mnou na mém trůnu, jako jsem i Já zvítězil a sedím se svým Otcem na Jeho trůnu.“ To není Jeho trůn. Ten patří Duchu — Bohu. Kristus, Beránek, jemu to nepatří. On je vtěleným Bohem, je to tentýž vtělený Bůh.

16 Teď On povstává ze svého trůnu. V prvním oznámení zazněla otázka: „Kdo je hoden vzít a otevřít tu knihu vykoupení.“ Protože celý plán vykoupení počínaje od Adama, všechno co Adam ztratil... do Adama nebylo ztraceno nic a po Adamovi bylo na zemi ztraceno všechno. Celé stvoření na zemi bylo ztraceno, s Adamem padlo všechno. Ocitlo se na druhé straně propasti a nikdo se odsud nemohl vrátit — nebylo žádné možnosti. Člověk, který zhřešil, opustil svou cestu... pro něj nezůstala žádná cesta návratu.

17 A když byla položena tato otázka, Jan, ten zjevovatel (prorok Jan), byl ve vidění a spatřil to. A nebyl nikdo v nebi a nikdo na zemi, nikdo pod zemí, zkrátka nikdo nebyl shledán, aby byl hoden se na

tuto knihu třeba jen podívat, vidíte. Pomyslete na to! Pak předstoupil Beránek a vzal tu knihu. Jan byl požádán, aby už neplakal. Bylo mu řečeno: „Hle, zvítězil lev z pokolení Judy a On může vzít tu knihu, a otevřít ji!“ A tak on se otočil, aby spatřil toho lva a uviděl Beránka. Ten starší zvolal... on řekl: „Zvítězil Lev;“ ale když se podíval, byl to Beránek přicházející od trůnu.

18 Nuže, on si toho předtím nevšiml. Proč? On byl tam vzadu ve svém... On konal své dílo přimlouve, protože On krvácel za lid, On se za lid přimlouval, dokud nepřišla poslední duše, která byla umístěna v Beránkově knize života před založením světa. A tam jich bude jenom tolik a tím to hasne. Nic víc. Ti další by stejně přijít nechtěli. Oni nemají tu touhu přijít.

A tak, když přijde ta poslední duše, pak se skončí čas vykoupení. Předstoupí Beránek a uplatní své právo na to, co vykoupil a to bude celek stvoření. Země a všechno ostatní patří Jemu, vidíte. On to vykoupil svou vlastní krví. A když předstoupí, aby vzal tu knihu a otevřel ji, jakže, aj, oni byli...! Jan už déle neplakal. A on pohleděl a ten Beránek byl zabitým Beránkem. To bylo... On už byl zabitý, ale znovu ožil.

19 Nyní tedy shledáváme, že ten Beránek byl zkrváceným beránkem — byl celý potřísněný krví. On byl zabitý. Poté když byl zabit, znovu povstal a seděl na trůnu — řekněme vzadu za trůnem, takto, a přimlouval se za všechny duše, které měly přijít. A potom když se dostavila ta poslední a ta kniha byla ukončena, Bůh ještě stále držel tu knihu vykoupení, vidíte. Teď On stále ještě koná dílo přimlouve. Jako když tam přišel Bóz a Rut prostě seděla v očekávání dokud Bóz... Chci říci, dokud Bóz neskončil dílo příbuzného vykupitele.

20 Vzpomínáte, jak jsem o tom nedávno kázal? Rut paběrkující a Rut... cokoliv dělala, a dál, a dál, a tu poslední věcí bylo, že Rut čekala (vzpomínáte si, jak jsem to ve sboru znázornil?), zatímco Bóz odchází vykonat dílo příbuzného vykupitele. On to učinil. On vyzul svůj stěvec a vydal svědectví, a vykoupil Noemi, a skrze to i Rut.

Nuže, a tak Rut čekala, protože ona už měla práci za sebou. Ona už vykonala všechny ostatní věci, ale nyní čekala. Nuže, a potom když... Církev čeká, mnozí z nich odpočívají, mnozí z nich, ba, většina z nich leží v prachu země, zatímco On koná své dílo Příbuzného vykupitele.

21 Nuže, svět je na tom stále hůře a hřích se kupí, a nemoci, trable, smrt, a žal. Bezbožní muži a bezbožné ženy umírají. Požírá je rakovina a jiné věci, a přece si nemohou přisvojit tolik víry, aby sáhli, a uchopili se toho.

Nyní si všimněte. Ale poté, když to všechno skončilo, když přimlouvání bylo vykonáno, On předstupuje, bere knihu z Jeho ruky. A pak Jan a všichni nebešťané, a duše pod oltářem začínají jásat. Vrátime se k tomu znovu v šesté pečetě. A jak se radovali, padali na zem (ti starší) a vylévali modlitby svatých! Duše pod oltářem volaly: „Jsi hoden, neboť jsi nás vykoupil Bohu a my se vrátíme na zem, abychom žili jako králové a kněží.“ Ó, tam bylo veliké...

22 A Jan řekl, že všichni v nebi, všichni pod zemí, všichni jej slyšeli oslavovat za to Boha. Jan tam musel najít své jméno, víte... a po celý ten čas.

Pak řekl: „On je hoden vzít knihu vykoupení.“ Nuže, ona už více nepatří soudci; ona patří Vykupiteli a On dokonal dílo vykoupení.

Nyní jde ukázat církvi, co učinil. Rozumíte? Pak On prostě bere... ale ta kniha je zavřena. Nikdo ji nezná. Oni věděli, že to byla kniha vykoupení, ale má být zjevena v posledních dnech. Podle Zjevení 10, tomu sedmému andělovi má být ohledně toho dáno poselství, protože je řečeno, že ve dnech když se ozve sedmý věk církve... ten sedmý anděl, když se ozve, do té doby budou skončena všechna tajemství. A pak když je to zjeveno, sestupuje dolů z nebe anděl, kterým je Kristus. Nuže, tento anděl je na zemi, je to posel.

Dolů sestupuje Kristus — vidíme Ho v 10. kapitole Zjevení — staví jednu nohu na zemi a druhou na moři, s duhou kolem své hlavy, zvedá svoji ruku a přísahá skrze živoucího na věky věků na trůnu, že času už více nebude.

23 A když takto přísahal, sedm hromů vysloví své hlasy a pisatel... nu co, když Jan byl vzat nahoru, měl sepsat vše, co uvidí. A tak začal psát. On mu řekl: „Nepiš to, protože... tohle nepiš, to je ne...“ On řekl: „Zapečeť to.“ Co to bylo? „Zapečeť to. Neříkej to.“ Vidíte? To bude zjeveno, ale není to dokonce zapsáno ani ve Slovu.

A pak, když začal otevírat ty pečete, vidíme, že všechny byly záhadné. Když otevřel první pečeť, pomyslel si: „Nuže, zde to bude Jím řečeno: ‚A stane se, že Ten — a — ten dosedne na trůn a někdo učiní to, a ten tamto.‘“ Ale co to vlastně bylo, On odešel, přijel bílý kůň a na něm jezdec. Dobrá,... „měl v ruce luk a po čase mu byla dána koruna,“ jak On řekl. To bylo vše.

24 A pak se Beránek otočil znovu a stáhnul další pečeť, a zde vyjel jezdec na rudém koni. On měl... byl mu dán meč a šel vést válku, a byla mu dána veliká moc, a odňal ze země pokoj, aby se mezi sebou zabíjeli. To bylo tak trochu... stále záhadné, že ano, když On ji otevřel? A pak pokračoval dál a řekl, že ve dni, krátce před těmi sedmi hromy, všechna tajemství budou zjevena.

25 Nyní pohledte. Pak se dozvídáme v souladu s průběhem našeho studia, že napříč věky jsme zde měli reformátory. Nikoliv proroky, reformátory. Každý úřad koná svou práci. Jako třeba člověk, který je operátorem ve spojích — on není jen elektrikářem. On sice může v tom oboru vykonávat drobné práce. Nebo když někdo je nosičem tyče (při zeměměřictví - překl.), dobrá, on opravdu... Jestliže je někdo kopáčem děr pro elektrické sloupy a nikdy nedělal práci na elektrickém vedení, raději ať se k vedení nepřibližuje. Ale přesto může vykonávat nějakou neobornou práci nebo něco.

26 Ale, když ta opravdová věc má být zjevena v těch posledních dnech té poslední části církve, je to právě tehdy, když Bůh řekl, že nám to pošle na základě Písem a my jsme to důkladně prozkoumali, On předpověděl, že duch Eliáše bude navrácen v nějaké osobě.

Nuže, já si myslím, že to bylo učiněno tak důkladně... a my jen vyhlížíme, kdy se to stane — někde v těch posledních dnech povstane ten pomazaný člověk. Nuže, uslyšíte toho hodně o fanaticích a jiných věcech, ale to jsou pouze pokusy... to je ďábel, jenž se snaží odvrátit naši pozornost od té skutečné... vidíte? Ale to bude náležitě ztotožněno. Víte, kdo byl Eliáš. Pozorujte to a poznáte to. Nuže, vyvolení to poznají, ti ostatní nikoliv. Tamti jistě ne. Těm to unikne na hony daleko.

27 My jsme se tím vším už zabývali a ukázali si, jak oni propásli Jana, jak propásli Eliáše, jak propásli Ježíše a jak propásli všechny ostatní od začátku do konce. A teď udělají totéž, protože to říká Bible. A tak v tom čase to bude velice pokorné. Bude to tak jednoduché. A to způsobí, že lidé od toho odpadnou. Bude to pro ně příliš jednoduché. Pozorujeme, že vždycky, když se lidé stanou moudřími a vzdělanými, a hodně toho ví, oni jednoduše... právě takoví to minou, vidíte.

Ježíš nikdy nevzal takové lidi za své učedníky. On vzal ty nevzdělané lidi... rybáře, a k jejich církvim a věcem se nikdo nechtěl připojit. On vzal obyčejné lidi, farmáře a rybáře, a tak dále, aby konali Jeho dílo, vidíte, protože tito věděli, že nejsou ničím. A pak z nich mohl něco udělat. A tak dlouho jak si uchovají to, že nejsou ničím, Bůh může působit. Ale když si umíní, že něco vědí, pak nevíte nic z toho, co byste měli vědět, tak praví Bible. To se dozvídáme.

28 A dále shledáváme, že tato tajemství mají být zjevena. A proč tito další muži jako Wesley, Luther a ti velicí reformátoři, kteří přinesli ospravedlnění, posvěcení, Letniční věk se křtem Duchu Svatého a ty věci — proč oni neporozuměli těm poselstvím? Proč tomu neporozuměli? Protože byli reformátory, vidíte.

Právě tak, ale vezměte to z opačné strany, tam přicházeli lidé, kteří byli... měli moc jako králové, ač králi nebyli. Vidíte? Musíte ve všem chápat Biblickou terminologii. Teď sledujte. Ale všechny ty opomenuté konce záhadné části o ospravedlnění, záhadné části o posvěcení, záhadné části o křtu Duchem Svatým a proč... jakého druhu... snědla Eva granátové jablíčko nebo něco, vidíte? Čím bylo semeno hada? Je-li správný křest ve jménu Otce a Syna, a Duchu Svatého nebo v Pána Ježíše? A, ó, stovky těchto věcí, které byly ponechány jako zauzlené konce, vidíte.

29 Pak, v té poslední hodině má přijít ten člověk a zjevit tyto věci, vidíte, dát dohromady ta Písma. Bude to důkladně potvrzeno. Ano, přátelé. Nuže, teď to nebude něco velikého. Zde v Bibli to vypadá jako, že by to měla být nějaká veliká věc.

O co větší to mělo být tehdy, když tam do údolí měl přijít Jan a křtít? Jen na to pomyslete, dávní proroci... kdysi dávno Izaiáš, Malachiáš a všichni mluvili o něm, kdy On má přijít. A když se to stalo — a nějaký osamělý, starý, nevzdělaný chlapík s licousy na tvářích, a vyčnívajícimi chlupy, jako nějaký chlupatý červ s kouskem jehněčí kůže ovinuté kolem sebe. Naprosto bez vzdělání, nakolik víme, nikdy, ani jeden den nechodil do školy. Zde přichází z pouště — není zván někam za kazatelnu, ale jednoduše se postaví u řeky Jordán, a začíná vzývat lidi k pokání. Umíte si to představit?

30 Bible říká, že v ten den bude všechno tak veliké, dokonce, že každá hora bude snížena a každé údolí vyvýšeno (ano, přátelé), a nerovné místo se stane planinou. Proč? Mohu si představit a uvidět je tam, jak uvažují o příchodu Jana, toho velikého předchůdce Krista, a jak vezme celou tu poušť, a srovná ji a ona poroste trávou, vidíte.

Mohu si představit, jak oni všechno zařídili, stejně tak jako dnes. Ale bylo to tak pokorné, že to dokonce uniklo apoštolům! Oni řekli: „Proč tedy Písmo říká...“ Ty tam teď jdeš, abys byl obětován. Proč tedy Písmo říká, „že předtím má přijít Eliáš?“

On řekl: „On už přišel, ale vy jste to nepoznali.“ A stejně tak to bude se Synem člověka. Ale On řekl: „Jan udělal jen to, co bylo o něm napsáno a oni udělali si s ním to, co se mělo stát.“ A řekl: „Stejně tak bude trpět Syn člověka...“

Jakže? Já se domnívám, že ani třetina židovské rasy nevěděla o tom, že Ježíš Kristus byl na zemi. Snad se doslechli o nějakém fanatiku, který tam kdesi byl, ale nevěnovali tomu patřičnou pozornost — jednoduše si šli po svém. „Ke svým vlastním přišel a jeho vlastní ho nepřijali.“

31 Nuže, to je právě důvod, proč věřím... Inu, tam není řečeno, že On přijde tajně, ale vytržení bude tajemstvím. A tak, jestliže to bylo utajeno, když On přišel, o co více bude neznámé vytržení! Oni to nebudou vědět. Oni rovnou řeknou: „Dobrá, já jsem si myslel, že jsme měli mít vytržení a zde celý ten soud přišel na zemi!“

On řekne: „To se už stalo, ale vy jste to nepoznali.“

Tak se to stane... jako zloděj v noci. Jako v té knize co jsem četl. Víte... jak se jmenuje? Romeo a Julie — je to správně? Někdo... on dovolil... postavili ke zdi domu žebřík (to se stalo už dávno) a přišli, a vzali... aby ji unesli v noci.

32 Nuže, právě tak se to stane a oni zmizí. Nikoliv tak, že pošlou celý zástup andělů s rýčí a vykopou hroby. Bible říká, že budeme proměněni dřív, než stačíme mrknout okem, zamžourat. To bude ještě rychlejší.

Řekněme, že prostě někdo zmizel. Dobrá, mohu si představit, kdybychom byli dnes schopni prohledat svět, denně na zemi zmizí na pět set lidí. Nic se o nich neví. Oni jednoduše zmizí. Dobrá, ve vytržení jich nebude příliš moc.

33 Nuže, nechci vás strašit, nemyslím si, že to tak je, ale chci pouze říct to, co řekl On. A vy to sami víte. „A jak bylo za dnů Noema, kdy jenom osm duší na zemi bylo zachráněno skrze vodu.“ Osm duší z celého světa... zachráněných skrze vodu.

Řeknete, nu co: „Ó, v tom případě to nestojí ani za tu námahu.“ To svědčí o tom, že nemáš ten správný druh víry, který ti je potřeba. Kdyby to měl být jenom jeden, tak bych to byl já, protože já Mu věřím. A stejně tak bys měl věřit ty. „To budu já.“ Jistě. Chci žít tak blízko Něho. Teď vím, že On si mě vezme, když přijde. Věřím tomu. I kdyby to minuli všichni, já tam budu, skrze jeho milost, protože On mi to zaslíbil. A já vím, že tam budu, protože On nemůže lhát. A vím, že má duše a můj život vydávají svědectví a já se denně snažím žít s vědomím, že On přichází. A tak budu tím jedním. Tak bys to měl pociťovat i ty. A když jich bude osm, budu jedním z těch osmi. A jestliže jich bude pět set, já budu jedním z těch pěti set. Nevím, kdo bude ten další, ale já budu jedním z těch pěti set. Vidíte?

Tak by sis to měl uchovávat v paměti. Jestliže si to takto neuchovááš v paměti, s tvou vírou není něco v pořádku. V tom případě nemáš ještě jistotu spasení. Máš o tom pouze dohady. Nedělej to.

34 V pořádku, tak se nedostaneme k této pečeti, že ano? V pořádku. Každý večer chci... nevím, jestli máte něco proti tomu, že vám беру váš čas — mohli bychom skončit trochu dřív. Je hodně...

Při zjevení těch pečetí, pamatujte si, to je ve skutečnosti jenom jeden verš. Ten první, je jenom oznámením toho. Ten druhý verš... Většina výkladů a tak dále, čtení toho... čtení jejich myšlenek. Vždycky jsem věřil jak převážná většina z nich, že ten první jezdec to byla ta prvotní církev. Ale když to zjevil Duch Svatý, bylo to s tím zcela v rozporu. A tak potom, všichni to tak dělají, pouze ukazují co to je. A pak jsem se pokoušel...

35 Inu, pro mě to je velice posvátné. Z toho důvodu raději odpovím na ty otázky a objasním vám to rovnou — a rovněž na páscích, abyste tomu správně porozuměli. Večer se snažím nejdřív nastínit pozadí, aby... lidé se hrnou a tlačí a... to bychom neměli dělat, vidíte. Ale pokud se jedná... my jsme všichni lidé a je tu horko, a lidé jsou nesoustředění. Ale byli jste opravdu velice, velice hodní. Ještě nikdy jsem v modlitebně neměl tak hodné lidi jako v těchto shromážděních — a seděli tiše, maminky si vzaly své děti (když jim začaly plakat) do pokoje pro matky s dětmi a tak dále. To bylo velice pěkné.

36 Ale já se snažím budovat pozadí, dokud na sobě nepociťuji pomazání Ducha k tomu, abych vyřkl tato slova — řekl, co mi bylo zjeveno. A pak, když jsem na nějakém místě... Když to tak dělám a udělám zde chybu, zde před těmi všemi lidmi, On to za mě opraví. Chci, aby to bylo v pořádku. Nelze vzít něco podle vlastní představy; existuje něco ryzího a my si to přejeme. Přejeme si, aby nám Bůh poskytl to, co je správné.

37 A tak jsme vzali ty jezdce, postupně jak přicházeli — toho prvního jezdce. Nuže... uvědomujeme si, že ten, který vyjel, byl antikrist. A včera večer jsme viděli, že tentýž chlapík, který vyjel jako antikrist na bílém koni, včera večer jsme jej viděli s mečem, jak jel a zabíjel lidi.

Nuže, vždy to přirozené a duchovní jde vedle sebe. A tak pro blaho církve, chci poukázat na ty předobrazy, předtím než přejdeme k otevření této pečeti — a — to, co On mi dal, mám poznamenáno zde. Mám zde několik odstavců Písma, sedm nebo osm stránek, na které bych se chtěl odvolat. Všimněte si, chci poukázat na předobraz církve, a udělat to tak srozumitelným, abyste to zcela jistě pochopili.

38 Nuže, v zahradě Eden byla přirozená nevěsta. (Vzpomínáte si na to včera večer, na tu přirozenou nevěstu?) Byla Adamovým miláčkem, ještě nebyla jeho manželkou, protože doposud ji jako ženu nepoznal. Právě tak jako Marie byla Josefovou manželkou, ale ještě ji nepoznal. Ona byla shledána v jiném stavu. Inu, předtím než Adam poznal svou ženu, ona byla pro něj pouze nevěstou. V pořádku. A shledáváme, že Bůh... ona padla v zahradě Eden, protože zklamala v poslušnosti Božího Slova.

39 Tedy, On věděl, že satan bude poštván proti nim a tak jim určil místo, za které se mohou postavit, On je opevnil. Dobrá, kdo jiný než Bůh může znát to nejlepší místo, ve kterém mohli být bezpeční, když se měl postarat o své děti? Jestliže já se chci postarat o svého malého Josefa, nu co, bratře, všechno... A když vím, že jeho život závisí na tom, jakže... a... jsem to schopen udělat, kdybych... kdybych věděl, že to vydrží dvacet metrů silný železo beton, já bych to pro jistotu raději udělal z pětáctyřiceti metrového betonu.

A jestliže myslím na svého malého chlapce — který, pokud by jeho smrtelný život byl zmařen, věřím, že dítě bude spaseno — o co více Bůh myslí na své dítě, které by mohlo být věčně zatraceno! Za co ho on měl postavit? On ho postaví za své vlastní Slovo. Tak dlouho jak jsi v tom Slově, jsi v bezpečí. „Zůstanete-li ve mně a má slova zůstanou ve vás, prostě, o cokoliv chcete...“ To je to — to Slovo.

40 A tak, když se Eva procházela zahradou, přiběhla k hadovi (k tomu velice uhlazenému chlapíkovi) a ona... a on začal... nuže, on byl na druhé straně. Bůh žije, přebývá, koná v pokoře. Nikdy jinak. Nuže, přichvátala k němu ta malá skromná žena a satan přistoupil jako chytrý, a uhlazený chlapík. A chtěl ji prodat svůj program. Tak dlouho jak... Nezáleží na tom, zda tam stojí satan, tak dlouho jak ona stála za Slovem, byla v pořádku. A tak, ať si satan dělá co je mu libo, ty se drž jen Slova. Na tom vůbec nezáleží. Jestliže řekne: „Ty jsi přece nemocen.“

„Jeho zsinalostmi jsem uzdraven.“

„Nu, ty přece umřeš.“

„On mne vzbudí.“

41 Jen zůstaň za tím Slovem — to je všechno. Kristus se rovněž stáhl za to Slovo: „Je napsáno...“ Nuže, zůstaň za tím Slovem. Ale Eva, ona se dala trochu oklamat. Ona se nikdy nepodvolila úplně; pouze v jedné kratičkové frázi. A právě to od ní očekával satan. On ji tím uvažováním dostal zpod Božího zaslíbení. Nikdy se nepokoušej rozumovat o Božím Slovu. Jen mu věř! Ona tedy z toho místa vystoupila a dříve než ji Adam poznal jako svou manželku, ona už byla poskvrněna satanem! A ona...

A všimli jste si? Kristus udělal přesně totéž. Za účelem vykoupení, Bůh musel být první. Všimli jste si? Marie, ještě předtím než přišla k Josefovi, sestoupil tam Duch Svatý. Amen. Vidíte? Takto přišel vykupitel.

42 Nyní si všimněte, ta přirozená žena padla a Bůh prokrestil cestu, aby mohla být vykoupena. Ačkoliv padla, On prokrestil cestu. To byla tedy první nevěsta na zemi — padla dříve, než byla se svým manželem oddána. A padla kvůli svému rozumování. Místo toho, aby zůstala ve Slovu, ona padla. Padla do smrti — věčného oddělení. Vzala s sebou svého manžela a všechno co bylo na povrchu země. Ona padla.

43 Nuže. Ale Bůh, plný slitování, otevřel pro tuto ženu cestu vykoupení. A teď ji zaslíbil. Řekl ji, že někdy v budoucnu k ní přijde to pravdivé Slovo, to pravdivé Slovo ji bude znovu oznámeno. Zapamatujte si to, protože On Krista zaslíbil skrze ženu a Kristus je Slovem.

Sv. Jan 1: „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...“ Bůh přebýval s námi v těle. On byl tím Slovem. Před Slovem je myšlenka a myšlenka musí být vyjádřena. V pořádku. A tak Boží myšlenky se staly stvořením, když byly vysloveny jako Slovo. A tak je to předloženo tobě a mně jako myšlenka, Jeho myšlenka, a je ti zjevena, a ona zůstává myšlenkou, dokud ji nevyřkneš.

44 Z toho důvodu... Mojžíš se šel modlit (ohnivý sloup byl vřkol něj) a On řekl: „Jdi, vezmi svou hůl a pozvedni ji k východu a řekni, zavolej mouchy.“ Tam nebylo žádných much, ale on šel, pozvedl svou hůl a řekl: „Nechť se stanou mouchy.“ Ještě se neukázala ani jedna moucha. On se pak vrátil, ale Slovo, Boží myšlenka, už byla vyslovena. To je Slovo; nuže, to se musí stát.

45 Copak, nechápete to, co řekl Ježíš: „Kdybyste řekli této hoře...?“ Nikoliv: „Kdybych řekl já“ ale: „Když řeknete vy, pohni se...“

A hned, domnívám se — v Mojžíšově době — začaly bzučet ty staré veliké zelené mouchy a za chvíli jich leželo dva kilogramy na čtverečním metru. Odkud se vzaly? Stvořil je Bůh! Copak nevidíte...?

Kdyby Bůh chtěl, On by mohl dnes večer zničit tento svět skrze komáry. Jakže, On by mohl udělat z nich hromadu sahající až na měsíc. Stačilo by jen říct: „Ať se nahromadí komáři sahající k měsíci.“ To by úplně stačilo. Žádné chemikálie nebo něco takového. To by jednoduše rostlo, rostlo, rostlo, vidíte.

46 On může udělat co je mu libo. On je Bohem, Stvořitelem. Stačí to jenom vyslovit. Tak je to. On je Stvořitel. Nuže, kdybychom si jen uvědomili jak velikým je... On dělá, co se mu líbí. On sedí tam nahoře a dívá se na lidi a ti malí učitelé, kteří říkají: „Není Boha“ a podobně. Jakže, je to přesně tak — jak to bylo v Bábel.

Nuže, všimněte si, co Bůh řekl Evě, že po dlouhé době „Slovo se k vám znovu vrátí.“ Inu, jak ona padla? A chci, aby to moje třída řekla. Z čeho ona vypadla? Z čeho Eva vypadla? Ze Slova. Je to tak? Slova. A Bůh řekl, že sám otevře cestu, aby ji vykoupil zpět do Slova. V pořádku. Po dlouhé době ji bude znovu oznámeno Slovo. V pořádku. Slovo přijde za jistým účelem.

47 Držte se pevně toho, co teď říkám. Slovo k ní přijde kvůli jistému účelu — totiž kvůli vykoupení. V pořádku. Ale do té doby ona měla náhradu, která bude fungovat do doby příchodu toho originálního Slova. Rozumíte tomu dobře?

On jí řekl, že to Slovo k ní znovu přijde. Ale do té doby jí dal náhradu, až do toho času. A tak jí dal oběť, aby mohla přinést náhradu za tu krev. Tato krev pocházela z býků a ovcí, kozlů atd.; ale ona nesnímala hřích, vidíte. Ona hřích pouze přikryla. Ona ho zcela jistě nesňala, pouze přikryla. To byla zvířecí krev a ve zvířecí krvi je zvířecí život. To bylo náhražkou tak dlouho než ta opravdová (teď si přidrže kabáty), ta ryzí lidská krev. Bůh se vtělil a stal se lidskou bytostí. Bez sexu, panensky — přineslo to panenské narození.

48 Inu, zaslíbené Boží Slovo se stalo krví a bylo vtěleno v osobě Ježíše Krista, Spasitele. Krev býků a kozlů, a tak dále... Ale počkejte. Zde dal Bůh zaslíbení a řekl, že to zde bude, když to přijde. Její semeno potře hadovi hlavu. Tedy, když by přišlo její semeno, obdobně jak Adamovo nebo jak hadí a tak dále, to by bylo stále ještě hříšné semeno.

A právě z toho důvodu Jan plakal. Nebylo takového muže, protože žádný člověk... Všechno se ocitlo na druhé straně té jámy, propasti. Ale blíží se doba, kdy bude skoncováno s tou náhradní krví zvířat, kdy přijde ta skutečná vtělená krev — Bůh učiněný tělem a krví. Bible říká, že tím On byl. 1. Timoteovi 3:16, „...a v Pravdě veliké je tajemství pobožnosti: Bůh byl zjeven v těle...“ Tak je to. Učinilo to panenské početí.

49 Tedy, krev ovcí a kozlů přikrývala hřích, ale neodstraňovala ho, protože to byla zvířecí krev. Ale jako náhražka to bylo přijatelné. A oni to jako náhražku vskutku používali. Oni v tom pokračovali. Ale když se zjevilo to opravdové zaslíbené Slovo v Ježíši Kristu, který dokázal, že je Synem toho velikého Stvořitele, Boha, a obhájil se, že je živoucím Slovem Božím... On to dokázal. On mohl Slovem přivodit věci.

Na světě není lidské ani jiné bytosti, která to je schopna učinit. Na světě není schopen nikdo stvořit, jen Bůh. Dábel není schopen stvořit. On je ničitel toho, co bylo stvořeno, ale stvořit nedokáže. Hřích je pouze převrácenou spravedlností. Rozumíte, co tím míním? Co je lež? To je převrácená pravda. Co je cizoložství? Správný, legální akt, který byl převrácený. Všechno v hříchu... Hřích je prostě převrácenou pravdou.

50 Inu, on nemohl stvořit; ale když přišel Kristus... dokázal, že byl Stvořitelem. Tam byla zaslíbena krev. Jestliže si to chcete přecíst, otevřeme si to na chvíli. Každopádně tomu chceme dnes večer věnovat náš čas. Myslím si, že už všichni chtějí domů, to mě znervózňuje, víte. Otevřeme Skutky 2 (děkuji) a chceme pouze... Skutky 2 a přesvědčíme se, jestli to je pravda nebo ne, jestli On byl... zda obhájil, že byl Bohem. Skutky 2, vezmeme to od 22. verše — je to Petrova řeč o Letnicích.

Izraelité, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského, toho muže, kterého mezi vámi Bůh prokázal divy, zázraky a znameními, které skrze něho Bůh dělal uprostřed vás, jak sami víte.

51 „Muže, kterého mezi vámi Bůh prokázal.“ On dokázal kým přesně je podle toho, co činil. Zde stojí Petr před židovskou radou a obhájuje se. Nikodém o tom rovněž věděl. On řekl: „Rabbi, víme, že jsi přišel jako učitel od Boha, neboť nikdo nemůže dělat znamení, která děláš ty, jestliže by nepřišel od Boha.“ Oni to věděli. Ale proč?

52 Teď dávejte pozor. Evě to bylo zaslíbeno. Ale když přišla nevěsta a odmítla... Když k ní přišlo to pravé Slovo... A tak ta žena to odmítla uznat — ta židovská nevěsta, protože ona byla Boží nevěstou. On se rozvedl. Souhlasí to? Ona byla Boží nevěstou.

Říkáte: „Dobrá, oni ještě nebyli oddáni.“ To souhlasí, ale Josef se s ní chtěl rozejít, předtím než byli oddáni. On byl s ní zasnouben.

A když přišel On, to Slovo, které zaslíbil, aby bylo oddáno, zjistil, že se ponořila do náhražky tak hluboko, že nebyla schopna přijmout to skutečné zaslíbení, které jí bylo učiněno — Slovo, Krista.

53 Asi jste to nepochopili. Dovolte mi to zopakovat. Chci, abyste tomu porozuměli. Jí, nevěstě, Evě, byl

zaslíben Vykupitel. Vykupitel bude Slovem. A když to Slovo přišlo a stalo se tělem, ona ho odmítla. Byly jí dány náhražky (zapamatujte si to, náhražky), byly jí dány náhražky až do příchodu Vykupitele. A když přišel Vykupitel, ona chtěla pokračovat s těmi náhražkami dál a odmítla to pravdivé Slovo. To byla ta židovská nevěsta. Totéž se stalo s druhou nevěstou Evou, matkou všech duchovně živých. Vidíte? Eva znamená matka všech... ve skutečnosti, všech živých. Eva, matka všech živých.

54 Když On přišel k židovské nevěstě, ona byla matkou všech živých, ale ona to odmítla.

Přirozená Eva padla v Edenské zahradě proto, že naslouchala satanskému rozumování proti Božímu Slovu. Proto ona padla. V pořádku, přátelé. Padla, protože se tím provinila. Duchovní Eva. To je teď církev, Kristova nevěsta — ona padla, ale nikoliv v ráji nýbrž v Římě! Hledte, na Nicejském koncilu, když odmítla... Ta Letniční církev, která šla do Niceje a slyšela římské rozumování, místo toho, aby se držela Slova, ona padla. A všechno, co se nacházelo kolem ní, umřelo spolu s ní, kolem ní.

55 Nuže, ta duchovní Eva padla přesně tak, jak ta přirozená Eva. Boží nevěsta padla v té zahradě; Kristova nevěsta padla v Římě. Všimněte si. Skrze to stejné rozumování proti Božímu Slovu, ona rovněž promeškala své právo ctnosti ve prospěch satana — přičemž, jak se dozvídáme v průběhu lámání těchto pečetí zde, to působil satan, a stále to je satan. Bible se dokonce zmiňuje o samotném satanově trůnu.

A Eva promeškala svá oprávněná práva a v Edenské zahradě je přenechala satanovi, stejně tak církev, nevěsta Kristova udělala tutéž věc v Římě, když promeškala Bibli a zaměnila to za svá dogmata, za rozumování.

Vidíte, jak je to znázorněno? Když se necháme vést těmi předobrazy, musí se dostavit správný výsledek. Jestliže moje ruce vypadají jako... kdybych se nikdy neviděl, ale uviděl bych přicházet svůj stín, měl bych určitou představu o tom, jak vypadám. Rozumíte? Ale, takto... chcete-li uvidět to, co přichází, podívejte se na to, co bylo v minulosti. Protože všechny staré věci byly stíny těch budoucích věcí, tak praví Bible. V pořádku.

Ona tedy promeškala své ctnostné Slovo (Slovo Boží), když zaprodala Bibli a postavila tam člověka, který říká, že má právo na tom měnit všechno, jak se jí líbí. A oni to ve skutečnosti udělali. A nevěsta Kristova, ta letniční nevěsta, promeškala své ctnosti v Nicei, právě tak, jak Eva promeškala své ctnosti v satanův prospěch v zahradě Eden — přesně tak. V pořádku.

56 Bůh své církvi zaslíbil, té Letniční církvi, s vědomím, že ona to tak udělá, stejně tak jak se zachoval k Evě... Bůh zaslíbil té Letniční církvi... věříte tomu, že ona prodala své prvorozenství předtím... svou ctnost, když se tam odebrala? Věříte tomu? Jistě, ano! Tak tedy, k čemu je dobré nějaké vyznání víry, které se nezakládá na Bibli?

Byl bych rád, kdyby mi někdo ukázal takzvané apoštolské vyznání víry nebo alespoň jedno slovo z toho v Bibli. To je katolické vyznání víry, nikoliv apoštolské. Přečtěte si Skutky 2:38. To je apoštolské vyznání víry. Nuže, oni to stejně používají dál. A tak když... Vidíte?

57 A tak oni zaprodali své prvorozenství. Nejen to: Metodisté, baptisté, presbyteriáni, letniční a ti další, oni učinili totéž. Oni zformovali denominaci. Přiměl je k tomu Řím. Zformovali denominaci a postavili do čela lidí. A metodisté, baptisté, letniční a všichni ostatní učinili totéž — postavili do čela skupinu lidí.

Jim nezáleží na tom, co říká Bůh, musíš jednat podle toho, co řeknou oni. Co to je? To není prosím nic jiného než — nic jiného než duchovní prostituce — žena špatného ražení! Ano, přátelé! Vyznání víry, lživá vyznání víry, lidského původu. Když to udělala, to z ní udělalo (chci to teď dokázat), ona se v Božích očích stala děvkou. Věříte, že tak říká Bible? Ano, přátelé. A její dcery udělaly totéž.

58 Nyní ve Zjevení 17, pokud si to chcete poznamenat, Jan byl vytržen v Duchu a uviděl velikou nevěstku sedící na... četli jsme to včera večer. A tam bylo sedm pahorků a přesně to, co ona učinila a ona nabízela světu své ohavné smilstvo. Souhlasí to? A spolu s ní smilnili všichni králové země — podváděli, kradli, lhali, platili odpustky, novény [Poznámka 1: Círk. - desetidenní pobožnost] a jiné věci.

Nyní si zapamatujte, ona měla dcery! Dobrá, jestliže se ona stala tělem pod vedením toho organizačního systému, pak celý tento systém je bludem. A jestliže Eva neposlušností vůči Bohu uvrhla všechno do smrti, která to provází... Stejně tak každá organizovaná církev uvrhne všechno do smrti, která to provází. Přesně. Všechno je tedy promeškáno. To je přesně podle toho Slova zde.

59 Čtete Zjevení 17. Bible říká, že On ji spálí ohněm a všechny její děti spolu s ní. Tak je to. To znamená, že celý organizační systém bude spálen s nevěstkou. Říkám to na rovinu, ale... vím, že si to odnesu, ale čekám na to. A já... nicméně je to tak. Říká to Bible a tak to je správné.

Ona se stala nevěstkou. Můžete si o tom přečíst ve zjevení 17. kapitole. Co ona udělala? Smilnila proti svému manželu. „Dobrá...“ říkáte. Nikoliv, to je v Bibli. Slovo je Bohem! Jestliže vezmete jednu věc... Chtěl bys, aby tvoje manželka líbala jiného muže? I kdyby nic horšího neudělala, stejně nechceš, aby to

dělala. To je projevem její nevěry. „Kdyby někdo ubral ze slov nebo kdo by jedno přidal...“ Haleluja!

60 Bůh si přeje mít manželku čistou skrze Slovo. Ona musí taková být, protože nic, ani jedná čárka nebo něco nepomine z toho Zákona, z této knihy, dokud se to nenaplní. Řekl to Ježíš: „Nebe a země pomínou, ale slova má nikdy nepomínou.“ Nedávejte tomu svůj vlastní výklad. On chce mít čistou, neposkvrněnou... dokonce bez flirtování. Já bych nechtěl, aby moje žena flirtovala s jiným mužem. A když nasloucháte jakémukoliv jinému rozumování kromě toho, nasloucháte... flirtujete se satanem. Amen! Copak se necítíte být duchovně podníceni? Bůh si přeje, abyste zůstali neposkvrněni. Zůstaňte při tom Slovu. Stůjte v něm. V pořádku.

61 Bůh jí to zaslíbil, stejně tak jako Evě v Edenské zahradě, té poslední Evě, která... Letniční církev, počátek církve, samotná církev, počátek všech církví, samotná církev, je matkou všech živých lidí, protože tak dlouho jak oni tam chodí... ale hleďte, když si oni osvojí její hřích, umírají spolu s ní.

Zde přichází nenápadný chlapík a říká: „Já chci sloužit Bohu.“

Oni říkají: „Dobrá, hle co musíš dělat. Jdi a čiň pokání.“

„V pořádku, udělám to. Sláva Bohu.“

„Teď pojď a připoj se k nám.“

A už jsme u toho. To je to. Tak to je — umřel spolu s ní. Právě tak tomu vyučuje tato kniha. To neříkám já, protože to je řečeno zde. V pořádku.

62 Nuže, Bůh jí zaslíbil stejně tak jako tenkrát Evě... On řekl Evě, že přijde doba, kdy se k ní Slovo opět vrátí. Vzpomínáte si to? To co ztratila, bude jí znovu vráceno — protože jen jedna věc to může znovu vrátit a to je Slovo. Přesně tak.

Jak jsem už řekl: „Vystřel z pušky. Jestliže netrefíš do terče, zkoumej, kam střela šla. Pak se vrať a zkus to znovu.“ Budeš-li se vracet, dostaneš se do Niceje. A z toho místa začni znovu. Odvrať se od všech těchto organizací, od všech církví.

Pozorovali jsme ty pečetě dokonale. Ptal jsem se celý život, proč jsem vlastně tak zaujat proti těm organizačním systémům. Ne proti těm lidem, nikoliv. Tito lidé jsou jako já nebo ty nebo kdokoliv jiný. Jedná se o ten systém, ten denominační systém. Teď to zde jasně vidím. Doposud jsem to tak neviděl. Je to tak.

63 Bůh dal zaslíbení té duchovní Evě, stejně tak jako té přirozené Evě, že Slovo se k ní opět vrátí. V těch posledních dnech bude vrácena — ta církev, znovu do původního stavu.

Nyní bedlivě sledujte. Budte si tím teď jistí. Bůh dal Evě zaslíbení, že přijde čas, kdy skrze její semeno bude navraceno Slovo. Samo Slovo se stane semenem. A když jí dali náhražku, ona k ní přilnula. Co ona udělala poté, když k ní skutečně to Slovo přišlo? „Já to nechci!“ Bylo to příliš pokorné. Nepřipadalo jí to pravé. Nebylo to dost naleštěné.

„Ve stáji? Kdepak! Takový chlapík — ani den do školy? Jakže, na tohle nemohu přistoupit. To není Mesiáš. Někdo dá souhlas, aby Ho jiní šikanovali, a tomu chcete říkat Mesiáš? Nastrčí Mu na obličej hadr a bijí Ho po hlavě, a On se chce nazývat prorokem? Opravdový prorok by se proti nim postavil.“

Oni neznali proroky. Řekl to Ježíš. On řekl: „Kdybyste znali proroky, znali byste Mne.“

64 Teď si všimněte. Když k ní nakonec přišlo Slovo, přesně tak jak Bůh ohlásil, ona si to vypočítala jinak. Hovořím o nevěstě, té židovské nevěstě, hebrejské nevěstě. Na počátku to byla Eva. A když to přišlo až sem, ona to nechtěla. Ona raději zůstala při své náhražce.

Bůh nyní zaslíbil, duchovní Evě o Letnicích... řekl jí to dokonce předem (čtyři sta let předtím, než církev padla), že padnou a udělají to, co se ve skutečnosti stalo. Ale On zaslíbil, že v těch posledních dnech to Slovo pošle znovu, On sám.

65 Ježíš řekl totéž, když byl zde na zemi. Že ho pošle znovu a co je... a co ono najde? Ono zastihne tutéž situaci, jako když přišel poprvé. Jistě. Oni měli totéž. Oni si přáli své náhražky. Oni si přáli své denominace, přejí si svá vyznání víry, chtějí žít, jak se jim líbí. A chtějí... „Dobrá, jsem ten — a — ten. Patřím tam — a — tam.“ Nezáleží jim na tom, co koná Bůh a jak se projevuje. On křísí mrtvé, zjevuje tajemství srdcí, je schopen učinit všechno o čem říká Bible v souvislosti s Ním. Ale jim na tom vůbec nezáleží. „Pokud to nemá souvislost s mou organizací, pak na to nejsem zvědav.“

... totéž co udělala ta židovská nevěsta. Je to tak. Vidíte? Poslouchali svou náhražku, zatímco Bůh jim zaslíbil realitu. A když se ta realita dostavila, oni, o ni neměli zájem, byla příliš pokorná.

66 Tak je to i dnes. Když to povstává na scéně... teď, když Bůh řekl v Malachiáši 4, že v těch

posledních dnech pošle poselství, které vrátí... Joel řekl: „Já vám nahradím léta...“ Všechno co bylo sežráno Římem, sežráno metodisty, sežráno baptisty, na tom originálním letničním letorostu, Bůh řekl: „Já vám nahradím tyto dny.“ Tak je to.

A On nám může poslat takovou osobu, která bude... Bůh posílal své Slovo pouze k prorokům. Nikoliv k reformátorům; k prorokům. Ještě na to nebyla vhodná hodina. Nyní se ta hodina chystá. A z toho důvodu sledujeme její příchod. Bude to tak pokorné a jemné, a tak...

67 Ó, aj! Myslíte si, že by něco takového mohli přijmout ti aristokratičtí metodisté, baptisté, presbyteriáni a letniční.

„Jakže!“ Říkáš: „Letniční?“

Letniční jsou Laodicejští — zbohatli a nic nepotřebují. Tam je řečeno: „Nevíte, že jste bídní.“ Můžete stavět budovy za milióny dolarů, ale přesto jste bídní, duchovně chudí.

„Ó“ říkáš, „já to všechno vidím.“ Jsi přece slepý!

„Dobrá“ říkáš, „sláva Bohu, jsem oblečen.“ A přesto jsi nahý!

„Dobrá, jsem si jist, že naši hoši... máme semináře pro duchovní.“ A neví o tom!

Nuže, to je přesně naopak. Jestli Bible říká, že ten Laodicejský věk se ocitne v takovém stavu... přece nikdo na světě nemůže popřít, že to je ten poslední věk, protože Laodicejský církevní věk je sedmým věkem církve a je to tu! To bude ukončeno druhým dvou tisíciletím! Není další věk církve.

A právě z toho důvodu my bratři „pozdního deště“ jste nemohli začít další organizaci. Více jich nebude. Je to tak. To je konec. Amen! Nemůže být více církevních věků. Je to úplně u konce.

68 Ale potom, jestliže Letniční poselství bylo tím posledním poselstvím, které... Ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým, ta tři poslední poselství, ty tři poslední věky církve, dávají dohromady kompletní narození — pravě tak, jak je to s ženou, která se chystá porodit dítě. První věc, která se fakticky přihodí je voda, ta další je krev, ta další je život.

Když Ježíše zabili na kříži, z Jeho těla vyšla substance, která vytvořila nové... vytvořila narození. Oni probodli jeho bok a vyšla krev a voda, a „Do Tvých rukou poručím Ducha svého.“ Z Jeho boku vyšla voda, krev a duch. Říká nám o tom 1. Jan 5:7.

69 Neboť jsou tři, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo (kterým je Kristus) a Duch Svatý; a ti tři jsou zajedno. Oni nejsou jedno, ale zajedno. A jsou tři, kteří vydávají svědectví... Oni jsou jedno, to jsem měl na mysli; spletl jsem se. A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi: duch a voda a krev; a ti tři jsou zajedno.

Můžete být posvěceni, aniž byste byli ospravedlněni a můžete být ospravedlněni, aniž byste byli posvěceni. Můžete být posvěceni bez přijetí Ducha Svatého. Přesně tak. Učedníci u Jana 17:17 byli posvěceni a byla jim dána moc k vymítání ďáblů, a stále ještě neměli Ducha Svatého. Jistě. Museli jít k Letnicím a očekávat, dokud nepřišel Duch Svatý. Právě tam se Jidáš vybarvil. Podívejte se, jak si duch klestil cestu skrze ospravedlnění a posvěcení? Ale když to došlo na konec, on se vybarvil. Tak je to.

70 Teď si všimněte. Nuže, zde jsme na konci. A duchovní Eva, právě tak jak ta židovská Eva, obdržela zaslíbení... té židovské nevěstě byl zaslíben návrat Slova. A duchovní nevěstě, od doby Letnic, když padla v Nicei, bylo zaslíbeno, že v posledních dnech přijde Slovo znovu. Nuže, vy říkáte... pokud si přejete další místo Písma, přejdeme zde, do Zjevení 10. Zde je řečeno: „V té hodině, v čase sedmého anděla, toho sedmého anděla, sedmého posla, když se ozve, bude skončeno tajemství Boží.“ Vidíte, vrácení se zpět do Slova.

Bible říká, že ten posel posledních dnů... je znovu obrátí k původní víře, zpět k víře otců. Myslíte si, že oni to přijmou? Nikoliv, přátelé! V posledních dnech On znovu navrátí originální Slovo, které ona promeškala, jak ohlásil u Malachiáše 4.

Nuže, ona to Slovo promeškala v Nicei. Eva je promeškala v Edenu. Eva to své odmítla na Golgotě, a ta nicejská skupina ho odmítá v těch posledních dnech — pravě tak. Aj! Ale když Slovo přišlo v lidském těle, ona, Eva, židovská církev, tehdejší matka všech duchovně žijících — ona to odmítla. Ona byla tak mrtvá ve svých tradicích a dogmatech, že to promeškala. Právě tak i tato. Přesně tak!

71 V pořádku. Oni Ho promeškali, to živoucí Slovo, zjevené v těle skrze zaslíbené Slovo. Slovo dalo zaslíbení, že uskuteční tyto věci. Bylo učiněno zaslíbení, že se to stane takto v těch posledních dnech. „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude s příchodem Syna člověka.“ Teď sledujte, co se stalo v Sodomě. „A jako bylo za dnů Noema, tak bude i při příchodu Syna člověka.“ Sledujte, co se tam stalo. On řekl, že se to opakuje a my žijeme v tom dni, kde by mohlo... domnívám se, že bych mohl předložit z Písma šest set

zaslíbení tohoto druhu, které o tom pojednávají. Nuže... ale oni to odmítli.

Ona se přidržela svých tradic, náhražky, místo... Ona se přidržela náhradní krve, místo té pravé krve. Ježíš, Slovo, když On se ji zjevil... A protože ona se přidržovala těch tradic, Ježíš, to zmanifestované Slovo, řekl nevěstě, té židovské nevěstě: „Protože se držíš těchto tradic, zbavuješ se moci Slova Božího.“ Ono nemůže být účinné.

72 A hle co se stalo s tím probuzením, které bychom dnes měli mít... máme denominační druhy probuzení. Neměli jsme ještě opravdové vzplanutí. Ne, ne, ne. Nikoliv, přátelé! Nemyslete si, že jsme již měli probuzení! Neměli jsme. Ó, oni získali milióny a milióny členů církví — ale nikde žádné probuzení. Ne.

Nevěsta ještě neměla probuzení. Nebylo zde ještě probuzení nějakého Božího projevu, který by již podnítil nevěstu, rozumíme si? Vyhlížíme je. Způsobí to těch sedm neznámých hromů, které jsme tam měli, aby ji znovu probudily. On je pošle. On to zaslíbil. Teď sledujte. Nuže, ona byla mrtvá.

73 Kdyby církve jen mohly zapomenout na svá vyznání víry a svá dogmata, a chopily by se Bible, a dožadovaly se zaslíbení, pak by se ona pro ně stala účinná. Ale hleďte, Ježíš řekl: „Kvůli své tradici se zbavujete účinnosti Slova Božího.“ Dobrá, právě to se tyká dnešní duchovní Evy. Duchovní nevěsta dnes, tak zvaná církev, ona bere Slovo Boží; ale ona Ho nepřijme, ale místo Něho přijme nějaké články víry. A proto je pro ni Slovo neúčinné, protože ona se pokouší o to, aby do Slova vnesla své články víry, a to nefunguje.

74 Co nám je tedy nyní třeba... jsem čtenářem „Hlasatele Jeho příchodu.“ V titulcích píšou: „My potřebujeme, aby se vrátil prorok! My potřebujeme, aby se vrátil prorok!“ A myslím si, že když přijde, oni o tom ani nebudou vědět. Tak je to. Tak to vždycky bylo. „My potřebujeme...“ Nemluví o ničem jiném než: „My potřebujeme, aby se vrátil prorok, který přinese Slovo Páně — neohroženě. Věříme, že Bible to zaslíbila.“

Inu, já znám bratra Moore'a a ty ostatní, jedl jsem v jejich domě, a tak dále (míním toho vydavatele). Tuším, že on je nejznamenitější z těch mužů, kteří chodí v botách s koženými podrážkami — jedním z nejskvělejších mužů. Ale podívejte, on si je vědom, že to zde musí být. A sestra Mooreová, jedná z nejskvělejších žen, obyčejná nenápadná žena — a oni jsou obětaví. A jsou to, podle mého názoru, jedny z nejlepších novin na trhu — „Hlasatel Jeho příchodu.“ Ale shledáváme, že oni křičí: „My potřebujeme, aby se vrátil prorok! My potřebujeme, aby se vrátil prorok!“ Rozumíte? Aj! To je o čem mluví.

75 Tak jsme tedy dnes dopadli. A jak včera a dnes oznamovali v rozhlase, že v baptistických církvích a tak dále, že se ke katolíkům nepřidáme, budeme se s nimi jen kamarádit. A právě zde zaznívá poselství, abychom se toho jedu varovali! „Jak mohou dva jít společně, pokud nebudou spolu souhlasit?“

Světlo a tma nemohou existovat pospolu. Když přichází světlo, tma prchá. Ono je silnější. Světlo nelze zmařit tmou, ale tmu lze vypudit světlem. Jistě. A On je světlem a On je Slovem. Ano prosím, vracíme se stále k tomu samému. Z něho nelze dostat lež nebo něco špatného. Ono se vrací rovnou k výchozímu bodu. Ano, přátelé.

76 Jako když se někdo s vámi začne hádat. Jestliže víte, na čem stojíte, víte, v co věříte... je to jako kdybyste vzali králíka a pustili ho do ohrady, ve které jste zacpali každou díru. Jen stůjte při vrátkách, on se stejně vrátí. On se musí vrátit k vrátkům, protože to je jediný způsob jak se může dostat ven. Bude se snažit všude prostrčit hlavu i za cenu, že si zlomí vaz, ale vrátí se zpět. Můžete jen stát a pozorovat ho. On se vrátí zpět. Jistě. To je jediné východisko — zůstat v tom Slovu! Můžete kolem sebe vykřikovat svá vyznání víry, můžete si na tom i zlomit vaz. Ale stejně se musíte vrátit k tomu Slovu.

77 Teď, podívejte se, oni o to nemají zájem. Oni nemají zájem o Slovo Boží. Protože ona se přidržuje svých tradic, ona se přidržovala Božího Slova od... zbavila moci. Stejně tak je to s duchovní Evou. Ona nemá zájem... Ona se raději chopí svých tradic a vzdálí se od Slova Božího. Ona se přidrží denominačních článků víry a tradic starších, místo, aby vzala Slovo Boží.

A když se ji v těch posledních dnech předkládá zaslíbení Slova, ona je stejně nepřijme. Protože svými tradicemi... obdobně jako ta židovská nevěsta s tím ryzím Slovem — ač bylo projevono, dokázáno, zjeveno. Ona Ho nechce. Proč Ho nechce? Protože její typ je zde. Ona jinak nemůže! Je to tak. Ona nemůže obejít svůj typ. A je předpovězeno, že tak to s ní bude. Jak se tedy můžeš něčeho vyvarovat? Můžeš se pouze radovat z toho, že jsi mohl přijít ty. Tím to hasne. Buď na to připraven.

V pořádku, Bůh tedy zaslíbil, že ji v těch posledních dnech projeví a potvrdí své Slovo; a ona stejně na to nepřistoupí. Všechno co ji Bůh zaslíbil skrze své služebníky a proroky... vše co Bůh zaslíbil skrze Ježíše Krista, co Bůh zaslíbil skrze Joele, co Bůh zaslíbil skrze Pavla, co Bůh zaslíbil skrze Malachiáše, co Bůh zaslíbil skrze Jana zjevovatele, skrze proroky, přesně všechno to, čím pro ni má být toto poslední poselství.

78 Teď, když si to chcete poznamenat (samozřejmě to všichni znáte): Ježíš — Jan 14:12; a Joel 2:38; Pavel — 2. Timoteovi 3; Malachiáš — 4. kapitola; a Jan zjevovatel — Zjevení 10:1-17.

... přesně to se teď stane. A čím to je pro církev? Znovu vtělené Slovo, učiněné tělem mezi lidmi, a oni tomu jednoduše nevěří.

79 Víte co řekl Ježíš, když uviděl... když před nimi předvedl ty zázraky a dokázal, že byl Bohem? Když dokázal, že je přesně tím co činil? On jim řekl, řekl jim: „A ty, Kafarnaum, které jsi až k nebi vyvýšeno, kdyby se tyto mocné skutky, které se dějí u vás, staly v Sodomě, zůstala by stát až dodnes.“ Tak je to.

V Kafarnaum, On tam nic zvláštního neučinil, pouze uzdravil několik osob a zjevil jim tajemství jejich srdcí, a odešel. Nic víc! Hleďte, oni ani neví, čím jsou mocné skutky. Oni si myslí, že zde musí být nějaký veliký program, kde všichni povstanou, soudce pronese proslov, dechovky budou hrát a barevné ozdoby vlát. A vyšňořené ženy budou přihlížet a všichni doktoři filosofie, a práva v cylindrech s obrácenými límci, a tak dál — přijdou za pochodu. Tohle, že je něco velikého! Bůh řekl: „To je hloupost.“

80 On přivede někoho kdo sotva rozpozná A-B-C, ale dokáže roznítit opravdovou církev ohněm, zatímco ti ostatní říkají: „Banda svatoušek.“ Bůh to označí jako veliké a svět to nazývá bláznovstvím. A když svět považuje něco za veliké, Bůh na to říká bláznovství. A naopak. A věci, které Bůh zaslíbil, On je vykoná a vykonal. Tak je to.

81 Nuže, ona je na tom stejně tak jako v minulosti — ta židovská Eva. Ona na to nechce přistoupit. Můžete křísit mrtvé; sledovat působení Ducha Božího. Ježíš sestoupil, obhájil se jako Syn Boží. Nejdříve začal kázat. Oni si říkali: „V pořádku, On je tak trochu podivín. Kdo On vlastně je?“

A lidé hned začali říkat... samozřejmě, oni to už říkali předtím, když přišel ten předchůdce (Jan), oni se ptali: „Jsi Mesiášem?“

On odpověděl: „Nikoliv, ale On je už někde uprostřed vás.“ Vidíte? Proč? On věděl, co má dělat, když přišla řada na jeho poselství. Věděl, co má dělat.

82 Úplně stejně, jako Noe, když pozoroval Enocha. Když Enoch odešel, Noe řekl: „Raději se budu držet blízko korábu. Čas je blízko.“ Noe pozoroval Enocha, vidíte a Jan dával pozor na znamení, na které ho upozornil Ježíš... upozornil Bůh. On řekl: „On je už někde uprostřed vás. Já Ho neznám, ale poznám Ho.“

Oni tam stáli a zeptali se: „Jsi Mesiášem?“ Řekli: „Byli jsme posláni z hlavního stanu. Poslali nás sem starší. Jestliže jsi Mesiáš, proč nejdeš s námi a nedáš se poznat tam nahoře? Místo toho abys tu dlel s tou bandou chudáků. Pojď s námi a dej se poznat.“

On jim odpověděl: „Já nejsem Mesiáš.“ Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti.“

To jim přešlo vysoko nad jejich hlavami. Oni o tom neměli ponětí i přesto, že čekali jeho příchod, ale on by nemohl být takovým člověkem. Ó, aj! To by bylo hrozné!

„Z jaké školy přicházíš?“

„Ze žádné.“

„Máš nějakou pověřovací listinu?“

83 „Co to je?“

On byl pomazaný Bohem. On řekl: „Mám pouze jedno. Sekera je už přiložena ke kořenům stromů.“ Nuže. Nic jiného neměl. On měl terminologii dřevorubce, nepoužíval klerikální termíny — zmije, sekery, stromy a tak dále. On nepoužíval církevní termíny, ale Ježíš řekl, že nikdy nepovstal takový prorok, jako byl on. Nikdy se z ženy nenarodil do jeho doby podobný jemu. V pořádku.

On byl více než prorokem; on byl poslem smlouvy — stal na rozhraní dvou údobí, vidíte. Víc než prorok. Tak tedy, když tam stál, oni ho nepoznali. On byl tak trochu podivín a tak oni ho promeškali.

84 Pak přišel Ježíš a oni Ho zcela jistě nemínili přijmout, toho chlapce truhláře! Nic takového zde ještě nebylo, Jeho jméno bylo očerněné nemanželským původem. Oni neměli v úmyslu se na takového podivína ani podívat.

Ale podívejte se na to, co učinil Bůh. On vzal ty nevzdělané, chudé, rybáře, zálesáky, zemědělce a smilnice, a hodnostáře nechal stranou. Proč? Proč On takto jednal? Proč takovou věc učinil? Můžete si to představit? Protože ti chudí lidé poznali, že On byl tím Slovem.

85 Sledujme Ho ještě krátce. Zde přichází negramotný rybář. Neumí se ani podepsat. Bible říká, že byli negramotní a nevzdělaní. On přinese rybu a položí si ji na zem, a pak se jde podívat, kvůli čemu je celý tento povyk. Ale hluboce ve svém nitru věděl, že Bible říká, že Mesiáš... všichni Židé vyhlíželi Mesiáše,

protože Jeho příchod měl být biblickou událostí.

86 Předtím už povstalo mnoho mesiášů, kteří říkali: „To jsem já“ a sváděli je stovkami, a zahynuli, a tak dále. Ale podívejte, to všechno mělo vyřadit toho správného, až přijde. My jsme už měli Eliášovy pláště, kabáty a kdekou jinou veteš, ale to se stalo právě kvůli tomu, aby byla vyřazena ta správná věc, až přijde. Je to tak. Různí lidé už nosili různá roucha a šaty a byli pohřbeni v různých kápích obrácených naruby a ve všem možném. To ne... to je pouze důkazem, stejně tak jak falešný dolar, to svědčí o tom, že kdesi existuje pravý, pokud se vám ho podaří najít.

A tak zde On přichází. Přicházejí ti hodnostáři, ale oni lpí na svých náhražkách natolik, že říkají: „Jakže, nuže, jestliže přijde Mesiáš, On zcela určitě navštíví Kaifáše. Přijde do naší denominace. Přijde k Farizejům.“

Saduceové: „To si myslíte vy. On přijde k Saduceům.“

87 Zde to je, vidíte — to samé máme dnes. Nuže, ale když On přišel, to bylo tak podivné. On byl... přišel v naprostém rozporu s jejich myšlením. Ale On přišel podle Slova a oni Slovo neznali.

Dovolte mi to vystihnout tak, abyste... aby to vsáklo do hloubky. Přál bych si, abychom to pochopili. To je to, oč dnes jde! Vy neznáte Slovo!

Ježíš řekl: „Umíte rozpoznat vzhled nebe; jak to, že tedy nepoznáváte znamení tohoto času?“

Ježíš řekl: „Kdybyste znali Mojžíše, znali byste Mne.“ Oni Mojžíše neznali, a proto nepoznali Jeho. Oni znali pouze články své víry, které vylíhli.

88 Vezměme tedy toho starého rybáře. On položil svůj koš na zem, pohladil si svou prošedivělou bradu a postupoval napřed: „Doufám, že se přesvědčím, kdo to je.“

Jeho bratr mu řekl: „Pojď sem. Půjďme tam. To je ten stejný chlapík. To je ten, kterého jsme onehdy viděli. Včera jsem zůstal s ním celou noc. Znáš Jana, o kterém jsem mluvil?“

„Jo, ten podivín tam u řeky? Jo, slyšel jsem o něm.“ Starý Šimon, víte, on řekl: „Slyšel jsem o něm. Jo, tam v údolí... to bylo před dvěma, třemi měsíci. Jonáš“

„Dobrá,“ řekl... a jednoho dne, když tam stál, řekl takovou zvláštní věc. On řekl: „Víte co, On už sem přichází!“ Oni řekli: „Odkud to víš?“ On se rozhlédl, tam stál takový úplně obyčejný člověk. On řekl: „Vidím Ducha Božího jako holubici sestupujícího na Něj. Slyším hlas, který říká: ‚To je On. To je ten můj milovaný Syn, ve kterém mám zalíbení.‘“ Pak On vešel do vody a on Jej pokřtil, a tak dále. Inu, on řekl, že Ho zná.

„Ó, nevím,“ řekl Šimon. Slyšel jsem už spoustu takových řečí. Ale přesto tam jde; ale v jeho srdci bylo předurčené semeno. Řekl to Ježíš. Je to tak. Přichází k Němu, přibližuje se. „Dobrá, půjdu na to shromáždění a uvidím.“

89 Přišel. Stál tam Ježíš, takový obyčejný nenápadný člověk. On se přiblížil. Řekl mu: „Jakže, ty jsi Šimon, tvůj otec se jmenoval Jonáš.“ On splasknul. Proč? To malé semínko věčného života tam uvnitř bylo zasaženo. Ano, přátelé!

„Ale moment. Jak to je? Ty jsi mě nikdy neviděl, ale ani mého otce jsi neviděl, protože on před lety zemřel. A ty sem přijdeš a řekneš mi tohle? Víím, že Bible říká (nuže, nevracejme se k tomu, co řekli starší, ale) Bible říká, že Mesiáš bude prorokem. A zde On je. To je On.“

90 Jednou procházel Samařím se skupinou Židů. Pak je opustil. Přišla tam malá vykřičená žena. Snad to byla hezká, drobná žena, víte, která byla vyhnaná na ulici jako mladá dívka a ona tamtudy procházela. Snad o něčem přemýšlela. Přišla tam a položila na zem svůj džbán a začala otáčet rumpálem, víte, aby načerpala vodu. A náhle uslyšela nějakého muže: „Dej mi napít!“ podívala se, a tam seděl nějaký Žid ve středním věku.

Ona řekla: „Copak ty nejsi Žid? Tohle se nesluší dělat. To není zvykem, abys se mnou mluvil. Já jsem Samaritánka.“

On odpověděl: „Ale kdybys znala Toho, který s tebou mluví, sama bys Ho prosila, aby se ti dal napít.“

Ona řekla: „A kde máš vědro? A kde máš provaz?“

„Dobrá“ On řekl: „Voda, kterou já dávám to je život.“

„Co, jakže,“ řekla: „Vy se všichni klaníte v Jeruzalémě. Naši otcové se klaněli v...“

„Ó,“ Řekl On: „To je v pořádku, ale,“ řekl, „my Židé víme, co uctíváme, ale, řekl, víš, blíží se hodina, kdy se lidé nebudou klanět ani v Jeruzalémě ani na této hoře.“ On řekl: „Oni budou uctívat v Duchu,

protože On je Duchem — v Duchu a Pravdě.”

Nu co, ona si to začala promítat, víte.

On ji řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem.”

Ona řekla: „Svého muže? Nemám žádného muže!”

„Ó,” řekl, „to je pravda. Měla jsi jich pět a teď máš šestého.” On řekl: „Dobře víš, že jsi jich měla pět. Řekla jsi pravdu.”

91 Sledujte to! Co to bylo? Světlo osvítilo semeno, jež tam leželo, a které bylo vyřčeno Bohem. Ano, přátelé! Semeno bylo na zemi. Když Bůh odsunul vodu a ono bylo ozářeno sluncem, vyklíčilo. Tak je to. Ono potřebovalo pouze slunce. Potřebovalo světlo. Ano, přátelé! A když Duch Svatý v ní poodhalil její minulý život a ukázal jí to, byla ozářena tím světlem!

Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorokem.” Řekla: „Víme, já vím, že když přijde Mesiáš, On bude zrovna takový. A proroka jsme neměli už po celá staletí. Po staletí jsme neměli pravého proroka.” A ona řekla: „Jakub... Ty jsi mi řekl o mém muži a kolik jsem jich měla, a tak dále. Jakže” řekla: „Já tomu nerozumím.” Řekla: „Když přijde Mesiáš, On přece učiní právě to — ale kdo jsi Ty?”

On řekl: „To jsem Já.” To bylo ono. Děvka!

92 A kněz se rozhlížel a řekl (nuže, on měl dát odpověď svému shromáždění): „Nezahrávejte si s tím chlapíkem. On je posedlý ďáblem.”

Nuže, v tom je ten rozdíl. Dnes jsme na tom stejně. Dnes je to stejné. Přesně stejný úder. Ano. Ano, přátelé. Ona to věděla, protože byla ozářena světlem.

Ti rybáři, zálesáci, zemědělci, celníci, smilnice, oni v NĚM viděli to, co bylo o NĚM řečeno v tom jednoduchém Písmu, že bude dělat; a farizejové to nemohli vidět kvůli svým tradicím. Oni to neviděli kvůli svým tradicím; ale prostitutky, rolníci a tak dále, oni to viděli. Všichni předurčení; když se rozvaly pochybnosti — semeno začalo růst. Tak je to.

93 Co ona tedy udělala? Ona řekla: „Dobrá, jsem ráda, že jsem uviděla Mesiáše.” Ó, ne! Rychle pospíchala do města. Zapomněla na svou vodu. Řekla: „Pojďte a pohledte na toho, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Není to právě to, co má podle Písma vykonat Mesiáš? Není to přesně to?” A lidé uviděli totéž, to o čem Ježíš řekl u Jana 14:12, že se má znovu stát.

On to řekl rovněž v Lukášovi, když řekl: „Jak bylo za dnů Noema...” — jak se Bůh zmanifestoval v člověku, a řekl, kdo je za jeho zády, a čeho se dopustila Sára (že se ve stanu smála), a všechna ta místa z Malachiáše, a tak dále, předpověděná v posledním dnu. Židům 4 hovoří, že Slovo Boží rozsuzuje myšlenky i záměry srdce a oni vidí jak se to děje — a vzdalují se od toho. Jejich tradice to zakrývají a zbavují účinnosti. Dobrá, je to zrovna zde. Tím to hasne.

94 Víte, že On mohl totéž konat dnes. On mohl přijít na scénu a předvést totéž co udělal tehdy a On řekl, že to bude dělat. On to zaslíbil. On to zaslíbil. A jestliže On bude konat totéž... má to vykonat laodicejský posel. A pak, pokud Laodicejská církev vidí, jak se to děje, ona se chová úplně stejně, jako tato Židovská církev na počátku. Bez ohledu na to, jak dokonale se to projevilo, oni si jdou prostě dál. Ó, aj!

Nuže, ono říká, že se vrátíme k originálnímu Slovu a budeme potvrzení dle zaslíbení, k opětovnému navrácení víry, originální víry. A jestliže On se dal poznat, jako ten, který přebývá uprostřed svého lidu a koná tyto věci... On dokonce dovolil udělat snímek a vědecky ho prozkoumat, a oni tomu přesto nevěří. Být dokázán; dovolit se tam zachytit mechanickému oku fotoaparátu, jak tam stojí ten stejný ohnivý sloup... On je ten stejný včera, dnes i navěky (Židům 13:8), což poukazuje na to, že to je po každé stránce vědecky doloženo. Vědecky, v duchovní sféře a po každé jiné stránce, jak to mohlo být prokázáno, a bylo to prokázáno — a jak víte, oni udělají stejnou chybu. Oni se se prostě sbalí a odejdou, udělají totéž co tamti.

95 Ó, Bože, pomoz nám. Zastavíme se zde. Bože, pomoz nám teď, to je moje modlitba, když k tomu teď přistupujeme, protože já vás zde nechci držet příliš dlouho. Bože, pomoz, abychom to viděli. Věřím, že snad, že Duch Svatý spočine na nás právě teď, a pomůže nám zjevit — otevřít tuto pečeť.

Budeme číst. Když jsme svědky stavu, ve kterém se ocitla církev, jak jsme viděli, kde ona byla — viděli jsme, čeho se dopustili, viděli jsme, co by mělo ještě přijít — vidíme to tam a vidíme, co by mělo být ještě vykonáno. Oni udělali právě to. Vidíte, jak na tom jsme? Můžete to posoudit sami. Já soudit nemohu. Jsem zodpovědný pouze za přinesení Slova. Tak jak mi to bylo dáno, tak to mohu dát. A dokud mi to není dáno, nemohu to dát. Koneckonců ani nikdo jiný.

A když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: „Pojď a dívej se.“ A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy.

A zprostředka těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: „Míra pšenice za denár a tři míry ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškod!“

96 Nuže, Beránek vzal do ruky knihu, láme pečeť. Zlomil první, druhou, a teď láme třetí. A zatímco je láme, dělá to Beránek (tu třetí pečeť), třetí bytost... Kolik z vás ví, jak vypadala ta třetí bytost? Byla podobná člověku. První byla podobná lvu; ta další byla podobná teleti nebo volu, třetí se podobala člověku. To byl člověk.

A on slyšel tu živou bytost, živé stvoření, bytost, podobnou člověku, jak Janu řekla: „Pojď a podívej se, co to je. To tajemství, jež bylo skryto. Po celá léta, od založení světa, to bylo skryto pod touto pečetí, to co se má stát. Teď pojď a podívej se, co to je.“ A tak On to otevřel a udeřil hrom a Beránek otevírá pečeť.

97 Nuže, Jan vystoupil, chtěl se podívat, co to bude. A co uviděl? Uviděl černého koně a jeho jezdec měl v ruce váhy. To byla první věc, kterou uviděl. Když to Beránek oznámil, zlomil tu pečeť, pak ta další bytost... Hledte, tyto bytosti se mění v pořadí během toho oznamování. „Pojď a podívej se.“

Jan, který tam stál, asi takto, se šel podívat blíž. Když to Beránek otevřel, on přistoupil blíž. Obvykle zaburácel hrom, jak jsme to viděli při první pečetí. On sledoval a chtěl vidět, co se stane a uviděl prvního muže přijíždět na bílém koni. Sledoval, jak jede dál a dál... Jan ho sledoval právě až do konce. Viděl, jak přijíždí a jeho bílého koně. Měl ve své ruce luk, ten jezdec, ale neměl k němu šípy. Dále, jak vidíme, byla mu dána koruna a on pokračoval dál.

98 A pak jsme byli svědky toho, jak Beránek... zde přichází znovu. Otevírá další a dívá se. A hle přijíždí rudý kůň. Ten muž svírá v ruce meč. Projíždí napříč Písmem, vidíte, s mečem v ruce a má zabíjet, a odejmut z země mír.

Nuže, Beránek otevírá další pečeť. Další z těchto živých stvoření, podobno člověku, říká: „Pojď a podívej se.“ Inu, on se přiblíží a chce vidět, co to znamená. A když to udělá, hle přichází další jezdec na černém koni.

99 Tak tedy, včera večer jsme se dozvěděli, že ten jezdec, který jel na červeném koni, byl tentýž, který jel na bílém. A hlas řekl — uprostřed těch bytostí — zavolal, vidíte: „Pojď a podívej se,“ co to vlastně je. On byl v tom živém stvoření. A on viděl toho černého koně. A když hlas uprostřed těch živých bytostí zvolal: „Míra pšenice za denár a tři míry ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškod,“ vidíte...

100 Ten jezdec — chceme si o něm povyprávět. Jestliže si všimnete toho prvního jezdce, toho, který byl... a minulý večer jsme se dozvěděli, že ten druhý jezdec byl přesně tentýž muž, až na to, že měl jiného koně. Co se tedy stalo? On změnil způsob své služby. Tak je to. Zjistili jsme, že on byl antikristem a změnil svou pozici. Zjistili jsme, že když on na počátku byl pouze bílým koněm, nyní se stal naukou. Každého jednoho z nich jsme umístili zpět do Písem.

101 Teď sledujte, kde jsme se ocitli dnes večer. To je další věk církve. Teď se blížíme k třetímu věku církve. Přesně tak. Ten třetí věk církve je přesně takový, jako ten třetí kůň.

Čím byl třetí věk církve? Nikolaité měli učení, vidíte, hned ti první. V pořádku. Především tedy víme, že to učení nikolaitů bylo schváleno a hned uvedeno do praxe. A oni toho muže korunovali. Pak ten antikristovský duch se vtělil do muže. A později jsme svědky toho, že on se stal rovněž vtěleným ďáblem. Démon prchá a přichází ďábel.

102 A právě tak jako církve měla... tato antikristovská církev dělala pokroky, stejně tak jako nevěsta přicházela s různými věcmi — skrze ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým a pokračovala napřed. Stejně tak oni, až na to, že oni měli své probuzení dřív a církve je má na konci.

Jejich první tři roky... Jejich první tři stupně vedly do temných věků; skrze tři stupně církev vyšla ven, od ospravedlnění, posvěcení, křtu Duchem Svatým — vtělený Bůh, zjevený uprostřed nás.

103 Zde on přichází jako antikrist, jako falešný prorok a pak šelma, pak přichází ten temný věk. A potom církev z toho temného věku vychází — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým a vtělené Slovo, tímto způsobem; zatímco tamten upadá níž. On klesá níž, zatímco církev směřuje nahoru. Je to naprosto dokonalé. Ó, jak nádherné. Jednoduše to miluji.

Tento jezdec je opět tentýž, ale v jiném stádiu své služby. První stádium — bílý kůň, vidíte. On byl pouze učitelem, pouze antikristovským učitelem. On byl proti Slovu Božímu. Jak vy můžete být antikristem? Každý kdo popírá, že každé slovo odsud je pravda a že má být stejným způsobem vyučováno, je antikristem, protože popírá Slovo, a On je Slovem.

104 Nuže, první stádium. Bílý kůň. On byl pouze učitelem, ale zároveň duchem antikrista, ve svém učení a kvalitě. To bylo nevinné. To připadalo neškodné. Prostě... takto přichází satan. Ó, on je chytrý ptáček.

On řekl Evě: „Nuže, vím, že hledáš moudrost. Nedovedeš poznat, co je dobré a co zlé.“ Řekl: „Nuže, kdyby se ti otevřely oči, poznala bys co...“ A řekl: „To ovoce je lahodné. Je dobré. Je příjemné očím. Měla bys je ochutnat. Teď nevíš, jestli to je tak nebo ne, že?“

„Ne, nevím, ale Bůh řekl, abychom to nedělali.“

„Ale ne!“

„Dobrá, vím, Bůh řekl že...“

„Jistě, ale On to neudělá.“ Tak sladce, jak to jen bylo možné. Podívejte se, co tím způsobil.

Sledujte toho ducha antikrista, jak povstává v rané církvi, jako učení nikolaitů. „Nico,“ podrobit si laiky, postavit svatého muže.

Jakže, my si pouze přejeme mít obecnství. Jakže, vy jste tam rozptýleni. Nikdo neví, kde kdo je. Myslím si, že bychom měli mít společnou organizaci a trochu to změnit. Pojdme rovnou... dejme se dohromady. „Udělejme z toho klub.“

105 Tak to vypadá. Neexistuje něco takového jako křesťanská metodistická církev. To není církev; to je klub. Baptisté — to není církev, to je klub. Existuje pouze jedna církev a tou je mystické tělo Ježíše Krista, a do něho se musíte narodit, tak je to, skrze předurčení. To je pravda.

„Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke Mně. Nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže Otec nepovolá jej a všichni, které Mi dal, přijdou ke Mně.“ Je to tak. Beránek tam sedí a přimlouvá se, dokud nepřijde ten poslední. Pak zazvoní malý zvonec a On vyjde, a ujme se svého vlastnictví. Tím to zhasne. Vezme svou církev domů, své poddané a svého nepřítele uvrhne do ohnivého jezera, a všechny jeho poddané s ním, a tím to skončí. A my pak vejdem do tisíciletí.

106 Nyní je to tentýž jezdec. V tom prvním stádiu se jevil nevinně. A v tom druhém (nuže, když jste pokročili o kousek výš, trochu víc než toto), druhé stádium, Bible říká, že byl korunován. A oni korunovali člověka — nadčlověka. Vidíte, korunovali jej. Tehdy jej ještě Bible nenazývá papežem. Bible jej nazývá falešným prorokem. Proč? Jo, jistě, on musí být falešným prorokem, kvůli svému antikristovskému duchu, kterýžto antikristovsky vyučuje proti originálnímu Slovu. Protože jestliže jste vyučovali proti originálnímu Slovu, to byl antikrist a Slovem je Bůh.

107 Nuže, shledáváme, že potom byl korunován. Když byl korunován... nuže, on se jeví jako nevinný, bezmocný, takový nenápadný chlapík. Ale potom na Nicejském koncilu on byl učiněn... a Konstantin mu dal celý majetek. A co udělal dál? Potom on... hleďte, satan mu dal svůj trůn a autoritu. Říká to Bible, jak jsme již tím procházeli.

Nuže, další skutečnost, kterou jsme shledali je, že ďábel ovládá celou politiku, tu která byla i tu která bude. Nacházíme to v Matouši 4:11. A nyní shledáváme, že satan tu politiku už měl, ale snaží se získat církev. A tak ji jde svádět. Vezme svého supermana, zařadí ho do organizace, korunuje ho náměstkem — Kristem. Kristus jednal na místě Boha. Vidíte, ten chlapík je náměstkem Boha. Jedna a ta samá věc. Místo Boha — čím on má být, náměstkem podřízeným Kristu.

108 Nuže, když to docílil, co dělal dál? On... satan pomoci své politické moci (kterou již měl) a pomocí náboženské moci (on už byl korunován), a dal to dohromady, a pak pro něj udělal další korunu nad peklem. A... každý jenž umřel, jestliže za něj zaplatili dost peněz, on ho z toho dostal. A tak teď je náměstkem nad nebem, nad očištěm (jak to bylo pojmenováno dle jeho přání). Taková věc v Bibli neexistuje, ale on musel něco vytvořit. Bible říká, že on vystupuje z bezedné propasti a vrací se toutéž cestou zpět, a na zemi je vládcem.

109 Nuže, co on obdržel dál? Nejdříve měl luk, ale neměl šípy. Ale nyní svírá v ruce mohutný meč. Teď může něco vykonat. Seskakuje tedy ze svého bílého koně. Ten bílý kůň zatím jede dál. A koho osedlá teď? Červeného koně — krev. Krvavě rudý kůň. On na něm opravdu jede. Ó, jistě. Teď je mu dána veliká moc a meč, aby zabíjel. Jede tedy na tom krvavě rudém koni.

Počínaje druhou pečetí, která byla zlomena včera večer, jsme viděli, že odňal ze země mír a způsobil, aby se lidé mezi sebou zabíjeli. A jeho vlastní martyrologie, Římskokatolické církve, poukazuje na to, že usmrtili šedesát osm miliónů protestantů, počínaje od dob svatého Augustina z Hippo do roku 1580, něco kolem šedesáti osmi miliónů! (Jestliže si to chcete ověřit, je to psáno ve Smuckerově „Veliké reformaci,“ vlastně „Slavná reformace.“) Šedesát osm miliónů zaznamenaných případů v martyrologii.

110 Když jeden z jejich takzvaných svatých obdržel zjevení, že každý jenž nesouhlasí s Římskokatolickou církví má zemřít jako kacíř, on se ihned toho ujal. Hochu, on šel a proléval krev. Sedl na svého rudého

koně a vyrazil vpřed.

Nyní přichází jeho veliká moc. Stal se náměstkem nebe a byl uctíván jako Bůh, vládce země. Sjedením církve a státu se stal vládcem země a navíc mu byla dána koruna. Mohl vymodlit z očištěné duše. Mohl rovněž... Byl jako Bůh na zemi, místo Boha.

111 Zároveň měl tuto velikou sílu, aby mohl zabít každého, který nesouhlasil s jeho příkazem. Kdo mu může něco říci? Církev nemůže ani pípnout, on je její hlavou. Stát nemůže říct ani slovo, on je jeho hlavou. A tak umíraly milióny. Všechny ty malé církve, bratře, byly ruinovány a zabíjeny, vyražďovány, zkrmovány lvy, a všechno možné. Drak, Řím, mu dal svůj trůn a autoritu. Říká to Bible. A tak se brodil na svém symbolickém rudém koni (*mořem*) lidské krve, dokud se nestal rudým koněm.

Nyní jej Jan pozoruje na černém koni. On znovu něco změnil. Teď to musím říct tak, jak to ke mně přišlo; a potom... a kdyby to ke mně přišlo a nebylo v souladu s ostatními místy Písma, pak to nemůže být od Boha. Hledte, Písmo musí... každé jedno. Je to prostě takto, jeden veliký celek. Písmo musí souhlasit s Písmem... Jestli by mi anděl Páně řekl něco, co by nesouhlasilo s Písmem, pak bych tomu nevěřil.

112 Onehdy jsem stál v Chicagu před těmi stovkami kazatelů... byl někdo z vás v tom shromáždění? Jistě, v tom shromáždění v Chicagu? Řekl jsem: „Nyní každý z vás mluví o tom, že... myslíte si, že mě na něčem nachytáte.“ Asi tak jak v této místnosti. Řekl jsem: „Co máte vlastně proti mně?“ Řekl jsem: „Duch Svatý mi ukázal před třemi dny v noci, kde se bude nacházet každý jeden z vás a že nebudeme v této...“ Zeptejte se Carlse, on je zde, jestli to je pravda. A byl tam Hank a ti další. To je pravda. Všichni jste tam byli, abyste to slyšeli.

Řekl jsem: „Vy máte proti mně námitky kvůli mému učení. O to se vám jedná. Ať tedy kdokoliv z vás sem přijde a vezme si svou Bibli, postaví se vedle mě, a vyvrátí to.“ Byla to ta nejtišší skupina, s jakou jsem měl kdy do činění. Řekl jsem: „Co se s vámi děje?“ Řekl jsem: „Jestliže si uvědomujete, že neobstojíte ve světle Slova, pak nemluvte za mými zády!“

113 „Vy, doktoři teologie a tak dále, kteří mluvíte... a představujete se jako doktor, doktor, doktor, zatímco já jsem (nevím zda... bratr Wood a já používáme slovo ‚chechaco‘) zelenáč. Nemám žádné vzdělání, nikdy jsem nechodil do žádného semináře pro duchovní. Ale vezměte si své Bible, přijďte sem, postavte se vedle mě a prokažte nesprávnost semene hada, křtu ve jménu Ježíše nebo kteroukoliv věc mého učení.“

Nikdo neřekl ani slovo. Vždyť vy víte, jak to chodí. To byla ta nejtišší skupina lidí, jakou jsem kdy viděl. Vidíte, oni prostě kokrhají, jako nevím kdo. Nuže, zde to je. Já nevěřím, že bychom se měli s lidmi hádat, ale když se ocitneme v situaci, že oni nás chtějí do něčeho zamotat... a já bych tam vůbec nešel, kdyby mi Duch Svatý neřekl: „Jdi tam. Já budu stát při tobě.“

114 Řekl jsem jim to tři nebo čtyři dny dopředu. Vy, kteří jste tam byli, slyšeli jste pana Carlsona a ty další, a Tommy Hickse, a ty, kteří tam seděli. A já jsem přišel tři dny předem a řekl jsem jim: „Budete muset to místo zrušit.“

Té noci byla bouřka. Konal jsem shromáždění. On řekl: „Jdi a postav se k oknu, tady vedle třetích dveří.“ Šel jsem tam a postavil se tam. Takto jsem se díval. On řekl: „Připravili na tebe boudu. Budou se tě snažit přimět mluvit na schůzce Sdružení kazatelů velkého Chicaga.“ Řekl: „Ušili na tebe boudu, ohledně tvého učení mého Slova.“ On řekl: „Budou muset zrušit to místo, které... oni ho nedostanou. A místo toho dostanou místo, které je poněkud...“ Řekl: „Ono vypadá takhle.“

115 Zastavil jsem se, viděl jsem sám sebe v koutě. Ohlédl jsem se dozadu a viděl jsem je všechny... viděl jsem tam sedět všechny kazatele, tak jak to ve skutečnosti bylo. Podíval jsem se na ně. A On řekl... „Ó,“ pomyslel jsem si, „raději tam tedy nepůjdu, Pane, jestliže to míní udělat. Nechci je ranit nebo se dopustit nějaké špatnosti.“

On řekl: „Jdi. Budu stát při tobě.“ To řekl On. Tak je to. Vy všichni jste toho svědky, seděli jste tam a víte o tom. Dobrá, máte zde rovněž ty pásky. Ale tak už to je, vidíte.

116 Nuže, zde je to tajemství. A teď... když mi to zjevil, dnes brzy ráno, před rozedněním, rychle jsem musel pospíchat do Písma a začít prohlížet — pátrat. Zde to bylo. Tak tedy, tři z nich byly doposud naprosto nadpřirozeně zjeveny. Teď je zde to tajemství toho černého koně, podle toho jak mi to bylo zjeveno.

On na něm vyrazil v temných věcích. To znázorňoval ten tmavý kůň — temné věky — protože pro opravdové věřící, kteří pozůstali, to byl půlnocní čas. Sledujte to teď v církevním věku, v tom prostředním věku církve, tom temném věku církve. Pozorujte, jak On říká: „Neboť máš sice malou moc.“ Pro ně to byla půlnoc, pro opravdové věřící.

117 Ted' sledujte. Opravdová církev byla zbavena téměř zcela veškeré naděje, protože ten chlapík kontroloval i církev i stát. Co se tedy chystali udělat? Vidíte? Katolicismus převzal i církev i stát a všichni, kteří se katolicismu vzepřeli, byli usmrceni. Kvůli tomu on jel na tmavém koni. A pozorujte, co to bylo za temné věci, které on konal, pak se o tom přesvědčíte. Jestliže jen... jestliže znáte vaše dějiny, pozorujte to. Ano, vy je nemusíte ani znát, abyste toto věděli.

Ted' sledujte. Zmizela veškerá naděje — to je jeho černý kůň. Nuže, on si vyjel na svém bílém koni. Chytrost. Pak obdržel moc a odňal mír — porazil milióny. Právě to se chystal udělat, když pokračoval ve své jízdě dál; a on to dělá ještě ted'. Vidíte? Nuže, zde je na svém černém koni, ted' předstupuje.

Temný věk — to byla ta doba. Asi v té době, poté, když se církev zařídila a přišla k moci, potlačila všechno ostatní, a pak to trvalo stovky, a stovky, a stovky let — což všichni čtenáři znají jako temné věky. Kolik z vás to ví? Temné věky. To je ten náš černý kůň znázorňující temný věk.

118 Nuže, všechna naděje zmizela, bylo to beznadějně. Pro ty nenápadné věřící všechno vypadalo temně. Nuže, kvůli tomu se to jmenuje... je to znázorněno tím tmavým koněm.

On měl ve své ruce váhy, jak vidíte, a volal: „Míra pšenice za denár a tři míry ječmene za denár,“ vidíte... Ve skutečnosti se jedná... pšenice a ječmen jsou přirozenými surovinami potřebnými k životu. Z toho se dělá chléb a jiné věci. Ale hleďte, on za to účtoval peníze. To znamená... on účtoval svým poddaným za to, že jim poskytoval naději života, kterou jím posílal tím, že... byli v té době přinuceni platit za modlitby, účtoval za modlitby. Oni to dělají stále — nověny — protože... co vlastně dělal? Ukořisťoval bohatství toho světa, ty váhy odměřovaly míru pšenice za denár a tři míry ječmene za denár.

Ten jezdec na černém koni, vidíte, on dělal... odíral své poddané o peníze, přece Bible předpovídá, že se zmocní téměř celého bohatství světa. Jak jsme se včera zmínili o Rusku a těch dalších, oni berou peníze a odírají lidi o všechno, co mají. Můžete si tím být zcela jisti.

119 Ted' si všimněte. Vidíte, odkud se v církvi bere to vydírání peněz? Držte se od toho daleko. Postavit organizaci, něco velikého. Milión dolarů zde a... vidíte kdo je matkou toho všeho?

Děkuji, Otče. Ó, aj! Jsem tak rád. Ano, přátelé, v pořádku. To byla Jeho milost, nic jiného. V pořádku, to byla půlnoční doba. Rozumíte tomu ted'? On si účtuje za takový život... to je ten ječmen a to další — přirozené. To nebylo duchovní. To byl ječmen — ječmenný chléb a pšeničný chléb. On si účtoval za ten druh života, který poskytoval svým poddaným. Účtoval si za modlitby pronesené knězem za lidi v očistci, účtoval si (nuže, já jsem to vzal rovnou z dějin), účtoval si, tuším, že se tomu řekne nověna. Domnívám se, že všichni vědí co to je. Nověna — myslím si, že to je něco co musíš udělat, víte — uložené pokání. Někdo si za to účtuje.

... shromažďuje bohatství světa, pro sebe a pro tuto církev a jede dál. Ó, jistě. Ano, přátelé. On si jede dál.

120 Všimněte si, ale nyní zde je ta dobrá stránka. Všimněte si: „Oleji a vínu neškod!“ Jen trošku toho zůstalo, bratře. „Nedotýkej se toho.“ Nuže, olej to je... olej znázorňuje Ducha, Ducha Svatého.

Pokud chcete, předložím vám několik veršů: v 3. Mojžíšova 8:12, když Aron, předtím než vstoupil dovnitř, musel být pomazán olejem, víte; a Zachariáš 4:12 — tekoucí olej, tekoucí nálevkami, tam stojí: „To je můj Duch“ — olej. Ještě další věc, jestliže se chcete podívat do Matouše 14... 25, tam byly hloupé panny (25:3). Ty hloupé panny neměly olej — Ducha. Matouš 25:4 — moudré panny měly ve svých lampách olej — byly naplněny Duchem. Duch — olej znázorňuje Ducha. Ó, sláva, sláva! Pochopili jste? V pořádku.

121 Tedy olej znázorňuje Ducha a víno znázorňuje povzbuzení následkem zjevení. Hoši, já bych nejraději běhal po této místnosti! Byl to zázrak, že jsem neprobudil své sousedy, když mi to Pán ukázal. Povzbuzení následkem zjevení. Olej a víno jdou v Bibli vždycky vedle sebe. Mám konkordanci a ověřil jsem si to, a to se tam táhne jako provázek, kde víno a olej jdou neustále vedle sebe. Vidíte?

122 Když pravda zaslíbeného Slova Božího byla opravdově zjevena jeho svatým, kteří jsou naplněni olejem, oni všichni jsou tím povzbuzeni. Víno je stimulátor. Sláva, cítím to právě ted'! Podnícením k radosti, jásáním. A když se to stane, má to na lidi tentýž vliv jako víno na přirozeného člověka; protože když je dáno zjevení Boží pravdy a opravdový věřící je naplněn olejem, a zjevení je zjeveno, povzbuzení se stává tak silné, že on se začíná chovat nepřičetně. Tak je to. Sláva! Snad se to s nimi děje ted'. Je to tak. To působí, že se chovají nemístně.

123 Pokud chcete, abych to doložil místem Písma, začněme číst z 2. kapitoly Skutků. Kde oni byli? Bylo jim dáno zaslíbení. Kdy každé zaslíbení Ducha Svatého bylo na nich vylito a bylo to biblicky dokázáno...

Nuže, podívejte... co kdyby oni řekli: „Okamžik, počkejte. On nám řekl, abychom zde čekali na uvedení do služby.“ A po uplynutí osmi dnů by řekli: „V pořádku, řeknu vám chlapci...“ Marek by řekl

Matoušovi: „Věřím, že jsme to již obdrželi, přátelé. Nemyslíte si? Koukejte, my to už máme. Proč ještě čekáme na uvedení do služby? Měli bychom jít a začít kázat. On nám řekl, abychom sem přišli a čekali a my už zde jsme osm dnů.“

„Dobrá, ale počkáme ještě jeden.“

Přišel devátý den. Přichází Marek a říká nebo někdo jiný z nich, Jan, a říká: „Věřím, že bychom neměli déle čekat. Věřím, že jsme to už dostali, že ano?“

124 Mohu vidět Šimona (poněvadž, víte, on měl ty klíče). „Moment, přátelé! Písmo nám o tom něco říká! On nám nikdy neříkal, kolik dnů máme čekat. On řekl: „Čekajte dokud... zůstaňte tam, dokud se nesplní proroctví Joele, dokud se neprokáže proroctví Izaiáše. Avšak jako by neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto, když to jim řekl: Toto je odpočinutí, způsobte odpočinutí, toť je to vylité víno!“

Čím je v Bibli víno? Občerstvením. To je občerstvení přicházející z přítomnosti Páně. To musí tedy být biblické, vidíte.

A tak vidíte, víno znázorňuje povzbuzení následkem zjevení. A když přišel Duch Svatý a oni viděli, jak Boží oheň odpočinul na nich, aj, to je začalo stimulovat. A ihned, víte, oni byli povzbuzeni tak mocně, že si lidé mysleli, že jsou opilí, zatímco oni byli povzbuzeni zjevením!

125 Bože... zde to máme! Boží zjevení se jim stalo jasným, oni se z toho radovali. Bůh to zaslíbil. Zde jim to bylo zjeveno a potvrzeno! Amen! Zde stál ten muž a říkal: „To je to, to je ono“ a tam to bylo potvrzeno tím stejným znamením. Zde je to povzbuzení následkem zjevení. Potom to oni opravdu měli.

A proto Petr mohl před ně předstoupit a říci: „Ejhle, muži z Judska a všichni obyvatelé Jeruzaléma, slyšte mě. Všichni doktoři teologie, slyšte, co vám chci říct.“ Ó, jak nádherné! Zjevení! Zjevení! Oni byli tak povzbuzeni, když uviděli, jak to bylo potvrzeno. To vždy takto působí. Vždycky.

126 Když vidím, že Bůh zaslíbil v té době vykonat určitou věc, když zaslíbil v té poslední době zlomit ty pečete... a nevíš jaká je to radost a sláva, když jsem Jej spatřil, jak to zjevil. Kdybyste tam stáli a pozorovali jak se to děje. Mohu vzít každou osobu a zapřísáhnout, že nám nikdy neřekl, ani jednu věc, aniž by se to tak nestalo. A kdybyste mohli vidět tu radost, kterou mám v srdci, když vidím zaslíbení pro tento poslední den, jak On ho zaslíbil a zde je potvrzeno, naprosto správně.

127 Jestliže slyšíte, jak říkám: „Cítím se nábožensky vzrušen,“ ve skutečnosti to tak je. To vzplanutí je tak silné, že se téměř nemohu déle ovládat, víte — povzbuzení následkem zjevení.

V pořádku. Oni tím zjevením byli tak povzbuzeni (v pořádku), tím zaslíbením. Ó, aj! Ta radost podnícení vzplanula a lidé říkali: „Oni jsou opilí mladým vínem,“ když jim Bůh zjevil své zaslíbení. Ale nejen, že ho zjevil, ale On ho prokázal. Vždycky jsem říkal: „Člověk může říct, co se mu líbí (on má k tomu prostě sklon, říct cokoliv), ale když Bůh přichází a prokáže to...“

128 Nuže, Bible říká: „Jestliže je mezi vámi někdo jenž si myslí, že je duchovní nebo prorok, jestli něco řekne a nestane se to, vůbec se ho nebojte. Nebojte se toho člověka. Ale když něco řekne a stane se to, to jsem Já,“ řekl On. „To jsem Já. To je důkazem toho, že to jsem Já.“

Potom ta drobná samaritánská žena... jestliže Písmo říkalo, že ten Mesiáš bude konat takové skutky a zde stál, a konal je. Přesně tak jak samaritánka řekla — ona řekla: „To je On. Pojdte a pohledte na toho muže... není to přesně to, co je řečeno v Písmu?“ Vidíte?

129 Ona byla povzbuzena tím zjevením. Souhlasí to? Ona tím zjevením byla povzbuzena, když bylo potvrzeno. Vidíte? Tak je to. Ona věděla, že tam byl... „Víme, že když přijde Mesiáš, zvaný Kristus, když přijde, bude konat tyto věci.“ Ona to uviděla.

On řekl: „To jsem já.“ A povzbuzení ihned začalo působit, opustila to místo a s křikem běžela do města. Nechala ležet své staré vědro na vodu, šla tam a říkala lidem: „Pojďte a podívejte se.“

130 Kdybyste jen znali východní tradice, jí nebylo dovoleno se takto chovat. Ano, přátelé! Takovou ženu by nikdo neposlouchal. Nikoliv, přátelé! Podívejte, ona byla označena, a když šla ulicí, a jednala takto, lidé z ulice by si jí vůbec nevšimli. Ale, bratře, ona měla Slovo života. Ona byla povzbuzena. To bylo, jako kdybyste zapálili dům během větrného dne. Ó, to bylo něčím rozdmýcháno. Ona byla připravena. Jó, to se už uhasit nedalo. To hořel Boží oheň. Ano, přátelé.

131 Ona řekla: „Jestliže tomu nevěříte, jen pojdte sem, kde se koná to shromáždění a já vám to ukážu.“ Ano, přátelé. A tak ti lidé tam šli. A On to už více neudělal, ale oni věděli, že s tou ženou se něco stalo. Ona se změnila a tam Mu uvěřili. Ano, přátelé. Oni Mu uvěřili, protože „víra přichází skrze slyšení,“ slyšení Božích zaslíbení, Slova Božího a pozoruj, jak se stává skutečností. Protože to je semeno a když je zaseto, ono ožije. Ono zplodí přesně to, o čem hovoří. Pokud ne, pak není Božím semenem nebo rozsévač nevěděl jak je správně zasít. Nebyl poslán Bohem, aby sel to semeno. On je mohl zasít na vrcholku skály

nebo něco. A tak vidíte, rozsévač sel semeno, Bůh se stará, aby padlo na správné místo. Ó, aj!

132 Co to tedy říká tomu jezdcí v černém? „Neškod' Mému vínu a Mému oleji.“ Nedotýkej se toho, Mého vína a oleje. Nuže, mám tu toho jen poskrovnu, ale přece jen trošku toho zůstalo. Můžeš pokračovat dál a dávkovat ten druh života, který rozdáváš. To záleží na tobě. Tam nakonec za to všechno zaplatíš. Ale když narazíš na to víno a olej, nech je na pokoji. „Ó, aj!“

„Jestliže můžeš...“ Jinými slovy, takto: „Jestliže dopadneš někoho z Mého malého stáda, který je naplněn Mým olejem a vínem (viz víno a olej čistého Slova), a budeš je chtít zabít, protože ty... ty děláš... ty to děláš, nenuť je k tomu, aby říkali, ‚Zdravas Maria‘ nebo něco takového nebo některý z tvých článků víry. Dej od nich ruce pryč. Oni vědí, kam jdou, protože oni jsou pomazáni Mým olejem. A jsou pomazáni Mým olejem mají víno radosti, protože znají zaslíbení Mého Slova. Já je potom vzbudím. Neškod' jim. Nesmíš je otravovat, protože... drž od nich ruce pryč.“ Ne, ne.

133 On obhajuje své Slovo a uskutečňuje Ho. Oni věděli, věděli, že znovu povstanou. Ó, jak to miluji. Oni znovu povstanou. Zde přichází černý kůň — jede — temné věky. Bílý kůň projel. Vidíme přesně, co vykonal. Zde přijíždí rudý kůň. Vidíme přesně, co vykonal. Zde přijíždí černý kůň. Vidíte celý čas toho stejného jezdce, to co činí v průběhu věků.

Ted' tedy vidíme, jak to odměřuje a zpoplatňuje. Přesně. Pšenice, přirozená, přirozený život — jejich obživa, ale znázorňující Ducha, olej, a radost vína. „Ten duchovní život, neškod' mu. Nech ho na pokoji.“ Jinými slovy: „Říme, nedotýkej se jich! Oni jsou moji! To je moje vlastnictví!“

134 Mám ted' zde ještě něco, na co bych chtěl poukázat. Všimněte si. To nebyla jedna z těch čtyř bytostí, která řekla: „Neškod' oleji a vínu.“ Všimli jste si toho? Čtvrtá bytost už promluvila. Ale dávejte pozor. Dovolte, že ještě přečtu krátký odstavec, podívejte. Nuže.

...„Míra pšenice za denár a tři míry ječmene za denár, avšak oleji a vínu neškod'!“

@@[Nyní poslouchejte.] A zprostředka těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas...

Kdo to byl? Beránek! To nebyly čtyři bytosti. Řekl to Beránek. Jakže! On si vezme ty své. Oni patří Jemu. Amen. „Nedotýkej se té olivy.“ Nikoliv, přátelé. To nejsou čtyři bytosti, to řekl Beránek. Ó, aj! Beránek, nikoliv... To neoznámily čtyři bytosti. Řekl to sám Beránek. Když čtyři bytosti říkaly: „Pojď, podívej se“ a oni šli, a spatřili to takto, a On řekl: „Míra pšenice za denár, a tolik za to, a tolik za ječmen...“ Ale Beránek zvolal zprostřed nich a řekl: „Ale oleji a vínu neškod'!“ tak je to. Ó, aj! Poslouchejte. „Neškod' tomu, hochu, jinak jednou za to zaplatíš.“ (Ó, aj! Půl desáté!)

135 Dobrá, podle mého nejlepšího porozumění, tak dobře, jak jsem jen věděl a se vším čemu věřím ve svém srdci, to je pravý význam těch tří pečeti. Chci za to poděkovat Bohu. A řeknu toto, to je zjevení, které mi On dal. On mi ho dal — to zjevení. A věřím, že žijeme v posledních dnech.

Zítرا večer vezmeme toho jezdce na plavém koni. A ted', já nevím. Já to nevím. Bůh ví, že to je pravda. Já o tom nic nevím. Ne. Díval jsem se do mých poznámek, které jsem pořídil před léty. Před chvílí jsem zahlédl bratra Snellinga. Možná už odešel. Ale vzpomínám si, jak jsem zde kdysi kázal, podíval jsem se tedy na to, co jsem tehdy řekl. Před léty jsem jednou procházel knihou Zjevení. Ty čtyři jezdce jsem vzal najednou.

136 Řekl jsem: „Bílý kůň, to byla nepochybně prvotní církev.“ Přečetl jsem to v knize Adventistů a na jiných místech. Řekl jsem: „To byla prvotní církev, která vyšla, aby vítězila.“

A ten další byl černý kůň. Řekl jsem... nevzpomínám si, jak jsem nazval toho černého koně. Řekl jsem... nebo toho rudého koně. Řekl jsem: „Ten kůň asi znamená blížící se trable, to znamená válečné ohrožení nebo něco takového.“ Řekl jsem: „Snad bude hodně válek.“ Řekl jsem: „Hle co nastane.“

137 Pak jsem řekl: „Ten bledý kůň... nebo ten černý kůň,“ řekl jsem, „to může znamenat, že na zemi nastane temná doba, kdy slunce přestane svítit a měsíc nedá své světlo.“ Řekl jsem: „To má asi tento význam.“

Řekl jsem: „Ten bledý kůň znamená příchod různých nemocí.“ Nuže, ještě nevím, co to znamená, ale to byl můj tehdejší výklad, protože jsem to udělal jen podle svých možností, když jsem stál tam na pódiu, ale... Ó, taktak, že jsem tam vůbec něco řekl! Ó! Uvidíte, jen dál sledujte. Copak se neradujete z této hodiny? Když pozoruji, jak se to všechno kupí, přemýšlím:

Národy se hroučí, Izrael probouzí,
znamení předpověděná proroky;
dny pohanů sečteny, bídou obtíženy;
„vraťte se, rozptýlení, do svých domovů.“
Den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem;

budte plní Ducha, ozdobte a očistěte své lampy,
pohledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko!
Falešní proroci lžou, popírají Boží pravdy,
že Ježíš Kristus je náš Bůh;

(Věříte tomu?)

Ale my kráčíme, kam kráčeli apoštolé.
Neboť den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem;
budte plní Ducha, ozdobte a očistěte své lampy,
pohledte vzhůru, vaše vykoupení je blízko!
To je nádherné! Miluji to — vykoupení je blízko.

138

Ale bude Světlo času večera,
stezka do Slávy, kterou jistě naleznete;
vodní cestou je dnešní Světlo,
pohřben ve vzácném jménu Ježíš.
Mladí a staří, kajte se ze svých hříchů,
Duch Svatý jistě vejde dovnitř;
Večerní Světlo přišlo,
Je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou jedno.

139

On je Slovem! Ó, aj! Nádherné!
Beránek brzy vezme svou nevěstu,
aby na věky byla po jeho boku,
zástupy nebeské shromáždí se;
ó, to bude nádherný pohled,
všichni svatí v neposkvrněných bílých rouchách;
a s Ježíšem budou kralovat věčně.
„Přijdi a jez“ volá Mistr
„Přijdi a jez“
můžeš stolovat s Ježíšem stále
Kdo nakrmil zástupy,
vodu změnil na víno,
volá na lačníci: „Přijdi a jez.“
„Přijdi a jez“ volá Mistr
„Přijdi a jez“ (krmí se Slovem)
můžeš stolovat s Ježíšem stále
Kdo nakrmil zástupy,
vodu změnil na víno,
volá na lačníci: „Přijdi a jez.“

140 Ó, aj! Jste hladoví? „Blažení kteří...“ Milujete Jej? Jestliže Jej milujete, řekněte: „Miluji Jej.“ Povstaňme teď a pozvedněme své ruce, abychom před Ním vyjádřili sami sebe. „Miluji Jej, miluji Jej, neboť On dřív miloval mě.“ V pořádku. Teď všichni společně.

Miluji Jej, miluji Jej,
Neboť On dřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

141 (Následuje řeč v jazycích). Budte soustředění. Máme zde vykladače, bratra Higginbothamse. Nevím, zda je dnes večer přítomen nebo ne. Ne... dozvědět se co On nám řekl. Počkejte na chvíli. Zde... (Nyní je podán výklad). Můžete ho slyšet? Sláva Pánu. Moje víra se pozvedá výš k Bohu. Milujete Jej dnes večer z celého srdce? Sláva Jemu, a řekněte: „Díky Tobě, Pane, díky Tobě. Jak tě velebíme z celých svých srdcí, Pane.“ Sláva Bohu. Jen Jej oslavujte, všichni přítomní, Boží lid.

www.messagehub.info

Kázání

Williama Mariona Branhama

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7